

DE STER

95E JAARGANG

NUMMER 11

DE KERK VAN JEZUS CHRISTUS VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

NOVEMBER 1995

DE STER

NOVEMBER 1995

Op de omslag:

'Alternatieven voor het wettelijke en liefdevolle huwelijk tussen een man en een vrouw tasten de structuur van de menselijke samenleving aan', zegt president James E. Faust in 'De Heer dienen en de duivel weerstaan'. Boodschap van het Eerste Presidium, blz. 2.
(Fotograaf: Welden Andersen.)

ARTIKELEN

BOODSCHAP VAN HET EERSTE PRESIDIUM

DE HEER DIENEN EN DE DUIVEL WEERSTAAN

PRESIDENT JAMES E. FAUST 2

GÉRARD & ANNIE GIRAUD-CARRIER:

STEEDS AAN HET BEGIN BARBARA WORKMAN 14

IN DE VOETSPOREN VAN ZIJN MOEDER DAVIDA DALTON 19

DE HEER IS MIJN KRACHT ANA LUGOBONI LUZ 27

U KUNT UW TIENERS AAN HET PRATEN KRIJGEN

WILLIAM G. DYER 28

DE HEDEL OP AARDE: EEN FOTOGRAFISCHE VERHANDELING 34

OPROEPBAAR DOOR DE HEER EVA C. BEAN 41

VOOR DE JONGEREN

MIJN WONDER REBECCA ROSE 12

VRAAG EN ANTWOORD

IK VOEL DE GEEST NIET. MANKEERT ER WAT AAN MIJ? 20

'DE MEESTE VAN DEZE' SARA KUESTER 24

GEEN VREEMDELING MEER JOHN NELSON SCHNEIDER 32

VOOR MIJ GESCHAPEN BETHANY M. GALBRAITH 42

ONBETAALBARE ONKREUKBAARHEID

OUDERLING JOSEPH B. WIRTHLIN 44

RUBRIEKEN

INGEZONDEN BRIEVEN 1

HUISBEZOEKBOODSCHAP

'MEER DANKBAARHEID GEEF MIJ' 25

DE KINDERSTER

DE DOOP VAN JEZUS 2

VOOR KLEINE VRIENDEN

IK BEN EERBIEDIG IN DE KERK DIANA ECKERSSELL JANSON 4

THUISKOMEN CLYN D. BARRUS 5

PARTICIPATIEPERIODE

REINE GEDACHTEN KAREN ASHTON 8

VEEL PLEZIER! 10

VERHAAL

EEN LEERZAAM UITSTAPJE BRUCE T. FORBES 11

VRINDEN IN HET NIEUWS 14

KIES DE GOEDE WEG OUDERLING L. TOM PERRY 16

DE STER

November 1995 95e jaargang Nummer 11

Officiële Nederlandstalige uitgave van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen

Eerste Presidium:

Gordon B. Hinckley
Thomas S. Monson
James E. Faust

Raad der Twalf:

Boyd K. Packard, L. Tom Perry, David B. Haight,
Neal A. Maxwell, Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks,
M. Russell Ballard, Joseph B. Wirthlin, Richard G. Scott,
Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, Henry B. Eyring

Editor: Jack H. Gosnell

Adviseurs: Spencer J. Condie, L. Lionel Kendrick

Directie afdeling leerplannen:

Hoofdredacteur: Ronald L. Knighon

Directeur planning en redactie: Brian K. Kelly

Directeur grafische vormgeving: Allan R. Loyborg

Redactie:

Hoofdredacteur: Marvin K. Gardner

Adjunct-hoofdredacteur: R. Val Johnson

Redacteur: David Mitchell

Redacteur De Kinderster: DeAnne Walker

Roster: Maryann Martindale

Assistent publicaties: Beth Dayley

Afdeling vormgeving:

Leidinggevend art-director: M.M. Kawasaki

Art-director: Scott D. Van Kampen

Vormgeving: Sharri Cook

Vertaling en nieuwsredactie:

CPB: Vertaalbureau

Postbus 224, NL-3430 AE Nieuwegein

Telefoon: 030-604 02 60

Nieuwsredacteur: A. H. Niessink

Abonnementenadministratie

Administratie: R. de Kock-Goudberg

Postbus 224, NL-3430 AE Nieuwegein

Telefoon: 030-605 38 04

Uitgever:

Kirche Jesu Christi der Heiligen der Letzten Tage
Industriestraße 21, D-61381 Friedrichsdorf

© 1995 by

The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints

Alle rechten voorbehouden

Gedrukt in Duitsland

De tijdschriften van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen verschijnen maandelijks in het Chinees, Deens, Duits, Engels, Fins, Frans, Italiaans, Japans, Koreaans, Nederlands, Noors, Portugees, Samoans, Spaans, Tongaans en Zweeds; eens in de twee maanden in het Indonesisch, Tahitiaans en Thais; en eens per kwartaal in het Bulgaars, IJslands, Russisch, Tjechisch en Hongaars.

Informatie voor abonnees in de V.S.:

DE STER (ISSN 1044-3401) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple, Salt Lake City, Utah 84150. Second-class postage paid at Salt Lake City, Utah. Subscription price USD 18.00 a year. USD 1.50 per single copy. Thirty days notice required for change of address. When ordering a change, include address label from a recent issue; changes cannot be made unless both the old address and the new are included. Send USA and Canadian subscriptions and queries to Salt Lake Distribution Center, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, Utah 84126-0368, USA. Subscription information telephone number 801-240-2947.

POSTMASTER: Send address changes to Salt Lake Distribution Center, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, Utah 84126-0368, USA.

Abonnementsprijs

Nederland: NLG 32,00 - België: BEF 590,00

Het jaarabonnement kan elk gewenst moment ingaan en wordt automatisch verlengd. U ontvangt een acceptgirokaart (België: stortings-/overschrijvingsformulier).

Versijnt twaalf maal per jaar

95991 120

Dutch

INGEZONDEN BRIEVEN

PRIMA HULPMIDDEL

Al sinds ik twaalf jaar geleden lid van de kerk werd, ben ik op *A Liahona* (Portugees) geabonneerd. Ik kan getuigen dat het tijdschrift veel meer is dan een communicatiemiddel tussen de leiders en de leden van de kerk. Ik zie het als een middel waardoor de Heer de lezers zegent. Ik voel met name de Geest sterk als ik lees over de ervaringen van anderen in het evangelie van Jezus Christus.

Als quorumpresident ouderlingen in mijn wijk spoor ik de broeders aan om de geïnspireerde boodschappen van het Eerste Presidium te gebruiken om hun huisonderwijsgenoten tot zegen te zijn.

Elson Carlos Ferreira

wijk Curitiba 4

ring Curitiba Iguaçu (Brazilië)

HULP BIJ FAMILIEGESCHIEDENIS

Ik heb alle reden om heel dankbaar te zijn voor de *Liahona* (Spaans), omdat met elk nummer mijn getuigenis van het evangelie van Jezus Christus groeit.

Ik ben medewerker in het centrum voor familiegeschiedenis in mijn gemeente, en ik ben blij met alle artikelen in de *Liahona* over dit heilige onderwerp. Ik geniet vooral van de teksten die uit de Schriften worden aangehaald, en van de geïnspireerde toespraken en artikelen van de algemene autoriteiten.

Francisco-José Cazorla Granados

gemeente Málaga 1

zendinggebied Málaga (Spanje)

JULIA MAVIMBELA

Ik ben ontroerd en geïnspireerd door het artikel 'Julia Mavimbela' in het maartnummer van 1995. Wat een sterke, moedige en edele vrouw! Nu weten de lezers wat voor een voorbeeld zij is voor de mensen met wie zij in

aanraking is gekomen. Door haar voorbeeld zien we dat mensen hun eigen leven en dat van anderen ten goede kunnen veranderen, ongeacht de omstandigheden.

In deze wereld vol bemoeing is het goed om eraan herinnerd te worden dat je veel goeds tot stand kunt brengen, al sta je alleen. De wereld is veranderd dankzij zuster Mavimbela. Inclusief ikzelf.

Hannahlei B. Soriano

wijk San Carlos 1

ring Lingayen (Filipijnen)

ANDERE NAAM

In 1986 werd ik op 65-jarige leeftijd gedoopt. Sindsdien ben ik onafgebroken op de *Tambuli* (Engels) geabonneerd geweest, want ik heb er veel kennis van het evangelie van Jezus Christus door verkregen. Hoewel ik geen geld heb om naar andere landen te reizen, heb ik door dit tijdschrift leden van over de hele wereld leren kennen. Het lezen over hun leven is vaak een bron van inspiratie voor mij geweest.

Ik heb gelezen dat de naam van *Tambuli* in *Liahona* veranderd wordt. Dat is een prima naam, want net zoals de *Liahona* Lehi en zijn mensen naar het beloofde land leidde, zal het tijdschrift *Liahona* de lezers naar grotere spiritualiteit leiden.

Alvaro R. Tadia

gemeente Catbalogan 1

zendinggebied Tacloban (Filipijnen)

NOOT VAN DE REDACTIE

Wij ontvangen graag uw brieven, artikelen en verhalen. De taal is geen beletsel. Geef uw volledige naam, adres, alsmede de naam van uw wijk en ring (of gemeente en district). Ons adres is: International Magazines, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, Utah 84150, U.S.A.

De Heer dienen en de duivel weerstaan

President James E. Faust

Tweede raadgever in het Eerste Presidium

In deze tijd praten we niet graag over de invloed van Satan. Misschien is het geen populair onderwerp, maar toch kies ik er nu voor. Iemand heeft eens gezegd: 'Ik heb veel over de duivel gehoord. Ik heb veel over de duivel gelezen. Ik heb zelfs zaken gedaan met de duivel, maar het heeft me niets opgeleverd.' We leven in een tijd dat veel wordt afgemeten aan de maatschappelijke of politieke aanvaardbaarheid. Ik zet grote vraagtekens bij deze filosofie van mensen. De invloed van Satan wordt steeds meer aanvaard. Elizabeth Barrett Browning heeft gezegd: 'De duivel is het meest duivels wanneer hij achting krijgt.'¹ Maar, zoals Shakespeare het heeft gezegd: 'Alleen een dwaas vertrouwt op de tamheid van een wolf.'²

Je doet er niet verstandig aan je te laten intrigeren door Satan en zijn mysteries. Je wint er niets mee door toenadering tot het kwade te zoeken. Het is als spelen met vuur: je brandt je maar al te gemakkelijk. '(...) kennis van de zonde is een verleiding om ze te bedrijven.'³ De enige veilige koers is je verre te houden van hem en al zijn boze praktijken. Het kwaad van duivelaanbidding, toverij, hekserij, voodoo cultus, zwarte kunst en alle andere vormen van demonisme moeten worden gemeden als de pest.

Kijk naar het voorbeeld van de Heiland, die zich onder vasten en gebed op zijn bediening voorbereidde en de verleidingen van Satan overwon.

Maar president Brigham Young heeft gezegd dat het belangrijk is om 'het kwaad en zijn gevolgen (...) te bestuderen'.⁴ Omdat Satan de bron van al het kwaad in de wereld is, is het dus essentieel dat we beseffen dat hij de drijvende kracht is achter de oppositie tegen Gods werk. Alma heeft het kort en bondig gezegd: 'Want ik zeg u, dat al het goede van God komt en al het kwade van de duivel.'⁵

De voornaamste reden dat ik dit onderwerp heb gekozen, is de leden te waarschuwen opdat, zoals Paulus heeft gezegd, 'de satan op ons geen voordeel mocht behalen. Want zijn gedachten zijn ons niet onbekend.'⁶ We hopen dat de leden die wellicht onbekend zijn met de bedrieglijkheid van de wereld zich zullen kunnen beschermen tegen de verleidingen en misleidingen van Satan.

Ik ben op het idee voor deze toespraak gebracht door ouderling Marion G. Romney, die in 1955 op een bijeenkomst aan de Brigham Young University heeft gezegd: 'Er zijn mensen die de Heer proberen te dienen zonder de duivel aanstoot te geven.' Die twee gaan niet samen. Ouderling Romney gaat verder: 'Is het dan een onvermijdelijke keuze tussen vrede aan de ene kant, verkregen door gehoorzaamheid aan het evangelie van Jezus Christus dat hersteld is door middel van de profeet Joseph Smith, en aan de andere kant strijd en oorlog?'⁷

Iemand heeft eens gezegd: 'Als je bij een splitsing van de weg komt, ga dan beide richtingen in.' Maar zo werkt het niet. De Heiland heeft gezegd: 'Niemand kan twee heren dienen, want hij zal of de ene haten en de andere liefhebben, of zich aan de ene hechten en de andere minachten; gij kunt niet God dienen en Mammon.'⁸ Tegenwoordig proberen velen van ons twee meesters te dienen – de Heer en onze zelfzuchtige belangen – zonder aanstoot aan de duivel te geven. De invloed van God, onze eeuwige Vader, stimuleert ons, smeekt ons en inspireert ons om Hem te volgen. Aan de andere kant spoort de macht van Satan ons aan om Gods geboden niet te geloven en ze te negeren.

Ouderling Romney gaat verder: 'De consequenties van onze keuzen in het sterfelijk leven zijn alles-of-niets. Niemand kan ontkomen aan de invloed van deze tegengestelde krachten. Iemand wordt altijd of door de één, of door de

ander geleid. Zijn door God gegeven keuzevrijheid biedt hem de macht en de gelegenheid om te kiezen. Maar hij moet kiezen. En hij kan ze niet beiden tegelijk dienen, want Jezus heeft gezegd: "Niemand kan twee heren dienen (...) gij kunt niet God dienen en Mammon."⁹

Op de algemene oktoberconferentie in 1987 heb ik het volgende gezegd: 'Naar mijn mening zullen wij, naarmate het koninkrijk van God sterker wordt, steeds meer bewijzen van Satans macht te zien krijgen. Ik ben ervan overtuigd dat Satans almaar toenemende inspanningen een bewijs zijn van de waarachtigheid van dit werk. De tijd komt dat de tegenwerking aan de ene kant subtieler en aan de andere kant openlijker zal zijn. Zij zal verhuld zijn in groter raffinement, terwijl ze tevens meer flagrant zal zijn. Wij zullen spiritueler moeten zijn om alle vormen van kwaad te onderkennen en grotere kracht om het te weerstaan. Iedere teleurstelling en tegenslag wat het werk van God betreft zal echter tijdelijk zijn, want het werk zal onherroepelijk voorwaarts gaan.'¹⁰

ABORTUS

Abortus is een kwade praktijk die in de Verenigde Staten en een groot deel van de wereld door de samenleving is aangevaard. Veel van de tegenwoordige politici zeggen niet voor abortus te zijn maar vinden niet dat de regering moet ingrijpen in het recht van de vrouw om voor abortus te kiezen.

Tijdens een gebedsontbijt in Washington, D. C. op 3 februari 1994 sprak Moeder Teresa aangaande dit onderwerp de waarheid op de eerlijkste en krachtigste manier die ik ooit heb gehoord. Moeder Teresa is de 84-jarige Joegoslavische non die al jaren in India voor de armen zorgt. Ze is nu hoogbejaard en lichamelijk zwak, maar ze is moedig en heeft een enorme geestkracht. Moeder Teresa hield een rede die de kern blootlegde van de sociale misstanden die nu heersen in Amerika – het land dat van oudsher royaal aan de volken van de aarde heeft gegeven maar nu zelfzuchtig geworden is. Ze zei dat abortus het grootste bewijs van zelfzucht is. Ook legde ze een verband tussen abortus en de groeiende golf van geweld en doodslag op de straten door te zeggen: 'Als we accepteren dat een moeder zelfs haar eigen kind mag ver-

**De Heer heeft gezegd: wees vruchtbaar en word talrijk,
'want de aarde is vol, en er is genoeg en overvloedig'.**

moorden, hoe kunnen we dan tegen anderen zeggen dat ze elkaar niet mogen vermoorden? (...) Elk land dat abortus accepteert, leert zijn volk niet om lief te hebben, maar wel om met geweld te nemen wat het wil.¹¹

Toen wees ze op de bezorgdheid die er heerst voor de weeskinderen in India en elders in de wereld, en ze sprak haar erkentelijkheid voor die zorg uit. Maar ze vervolgde haar betoeg: 'Die zorgen zijn erg goed. Maar vaak maken deze mensen zich geen zorgen om de miljoenen die vermoord worden na een bewust besluit van hun eigen moeder. En dat is momenteel de grootste vernietiger van de vrede: de abortus, wat de mensen tot zulke blindheid voert.'¹² De columnist Cal Thomas vroeg in een commentaar op deze krachtige boodschap: 'Waarom zouden mensen of volken het menselijk leven als edel of waardig beschouwen als de abortus weelderig tiert? Waarom jezelf kwellen bij de gedachte aan lukrake moordpartijen in Bosnië als baby's veel efficiënter en buiten het bereik van de televisiecamera's worden vermoord?'¹³

Moeder Teresa besloot met een smeekbede aan zwangere vrouwen die hun kinderen niet willen, om ze aan haar te

geven. Ze zei: 'Ik ben bereid elk kind dat anders geaborteerd zou worden, aan te nemen en aan een echtpaar te geven dat het kind zal liefhebben en door het kind zal worden liefgehad.'¹⁴ Wat een ongelofelijke geestelijke moed legde deze opmerkelijke bejaarde vrouw aan de dag! Wat moet de duivel daar aanstoot aan hebben genomen! Maar haar bijzondere verklaring trok weinig aandacht van de pers of de columnisten. Misschien hielden die zich liever bij het maatschappelijk of politiek aanvaardbare. Want dan kunnen ze hun standpunt tenminste verdedigen door te zeggen dat iedereen het doet of dat het legaal is. Gelukkig kunnen de Schriften en de boodschap van de profeten niet zo verdraaid worden.

'HANTEERBARE GROEI'

Dan nu de hedendaagse bestrijding van de woorden van de Heer in Genesis: 'Weest vruchtbaar en word talrijk; vervult de aarde.'¹⁵ Mijn hele leven hoor ik al dat de wereld overbevolkt is. In 1994 vond er in Cairo een controversiële conferentie van de Verenigde Naties plaats over bevolking en ontwikkeling. Op deze conferentie zal ongetwijfeld veel goeds bereikt zijn. Maar de kern van het hele debat was de maatschappelijk aanvaardbare kreet 'hanteerbare groei'. Deze gedachte wint steeds meer terrein. Wat heeft Satan zijn kwade bedoelingen knap verborgen achter die kreet.

In de ontwikkelde landen zijn er maar weinig 'stemmen in de woestijn' tegen deze kunstige frase, 'hanteerbare groei'. In het tijdschrift *Forbes* werd in een diepzinnig redactioneel artikel aangedragen dat mensen baten zijn, geen lasten. De in brede kring aanvaarde gedachte dat de bevolkingsgroei afgeremd moet worden wil de economie kunnen groeien, werd belachelijk genoemd. Overtuigend werd geponereerd: 'Rijkdom wordt door vrije mensen niet "opgeemaakt". Ze scheppen die.'¹⁶

In een artikel in *U.S. News & World Report* getiteld '10 Billion for Dinner, Please' wordt gesteld dat de aarde in staat is voedsel te produceren voor een bevolking van zeker tachtig miljard, acht keer zo veel als de tien miljard die naar

verwachting de aarde in het jaar 2050 zullen bevolken. In een onderzoek wordt geschat dat met een verbeterde technologie de aarde zelfs duizend miljard mensen zou kunnen voeden.¹⁷ Zij die hanteerbare groei voorstaan, ontbreekt het aan visie en geloof. De Heer heeft gezegd: 'Want de aarde is vol, en er is genoeg en overvloedig.'¹⁸ Daarmee is voor mij de zaak af. Daarmee zou voor iedereen de zaak af moeten zijn. De Heer heeft gesproken.

HOMOSEKSUALITEIT

Het standpunt van de kerk ten aanzien van homoseksualiteit is nóg een strijdperk waarin we de duivel aanstoet geven. Ik denk dat de aanvallen op de uitspraak van het Eerste Presidium en de Twaalf tegen homoseksuele huwelijken niet zullen ophouden. Satan is alleen geïnteresseerd in ellende, wat hij bevordert door te proberen mensen over te halen tegen Gods plan te handelen. Eén manier waarop hij dat doet, is het ongepaste gebruik van het heilige voortplantingsvermogen aan te moedigen. Een *bona fide* huwelijk is er een dat tussen een man en een vrouw gesloten wordt met het juiste wettelijke of kerkelijke gezag. Alleen binnen het huwelijk is de seksuele relatie tussen man en vrouw voor de Heer aanvaardbaar.

Satan probeert de mensen over te halen tegen Gods plan te handelen. Maar elk alternatief voor een wettig en liefdevol huwelijk tussen man en vrouw tast het gezin als basisstructuur van de samenleving aan.

Er is een of andere wijdverbreide theorie dat homoseksualiteit erfelijk is. Hoe kan dat? Daar is absoluut geen onduidelzinnig wetenschappelijk bewijs voor. En al was het zo, dan zou dat het hele plan van geluk voor deze wereld dwarsbomen. Onze identiteit als man of vrouw bestond al voor deze wereld begon. In tegenstelling tot de maatschappelijk aanvaarde leer dat homoseksualiteit aangeboren is, stelt een aantal geloofwaardige autoriteiten dat je niet als homoseksueel geboren wordt. De verkeerde overtuiging dat een homoseksuele geartheid ingeboren is, ontzegt de bekeerlijke ziel de gelegenheid om te veranderen en leidt uiteindelijk tot ontmoediging, teleurstelling en wanhoop.

Alternatieven voor het wettelijke en liefdevolle huwelijk tussen een man en een vrouw tasten de structuur van de menselijke samenleving aan. Ik weet zeker dat dit de duivel genoeg doet. De structuur waar ik het over heb, is het gezin. Deze zogenaamde alternatieve levensstijlen mogen niet worden aanvaard als zijnde correct, want ze gaan in

tegen Gods gebod dat man en vrouw in een wettig huwelijk verbonden worden, zoals er in Genesis staat. Als alle volwassenden zo zouden leven, zouden deze levensstijlen het einde van de mensheid betekenen.

ONTWRICHTE GEZINNEN

Ik denk dat de duivel genoeg schept in elk gezin dat ontworcht wordt, zelfs als er geen schuldige aan te wijzen valt. Dat geldt vooral als er kinderen bij betrokken zijn. De lichamelijke en geestelijke veronachtzaming van kinderen is een van de voedingsbodems van zoveel sociale misstanden in de wereld.

'KLEINE' ZONDEN

Ik wil het nu hebben over wat lichtere manieren om de duivel geen aanstoot te geven. Nephi houdt ons voor hoe Satan te werk gaat: 'En anderen zal hij bevredigen en in zinnelijke gerustheid doen indommelen, zodat zij zullen zeggen: Alles is wel in Zion; ja, het gaat Zion voorspoedig, alles is wel. En aldus bedriegt de duivel hun ziel, en voert hen bedachtzaam ter helle.

'En ziet, weer anderen verleidt hij, en vertelt hun, dat er geen hel is; en hij zegt tot hen: Ik ben geen duivel, want die bestaat niet – en aldus fluistert hij in hun oren, totdat hij hen in zijn verschrikkelijke ketenen slaat, waaruit geen bevrijding is.'¹⁹

C. S. Lewis geeft ons een scherp inzicht in de duivelse tactiek. In een fictieve brief instrueert de hoofdduivel, Schroefstrik, de leerlingduivel Galsem, die de kneepjes van het duivelsvak wil leren:

'Je zegt dat het heel kleine zonden zijn; en ongetwijfeld, net als alle beginnende verleiders, sta je te popelen om spectaculaire goddeloosheid te kunnen melden. (...) Het doet er niet toe hoe klein de zonden zijn, als er maar een cumulatief effect is waardoor de mens van het Licht wordt weggeleid naar het Niets. (...) Ja, de veiligste weg naar de Hel is de geleidelijke – de lichte helling, de zachte ondergrond, zonder plotse wendingen, zonder mijlpalen, zonder wegwijzers.'²⁰

De zogenaamde 'zondewetten' zijn in het leven geroepen ter bestrijding van Satans zogenaamde kleine zonden: gokken, alcohol en drugs. Sommigen, die ruimdenkend over proberen te komen, zeggen onder het mom van het niet willen opdringen van godsdienstige overtuiging: 'Zelf drink of gok ik niet, maar ik denk niet dat we wetten moeten hebben die anderen, die dat wel willen, tegenhouden.' Zij gaan geheel voorbij aan de kosten voor de gezondheidszorg en de samenleving die deze kwaden met zich meebrengen. Dwaas redeneren ze dat je met wetten menselijk gedrag niet kunt beheersen. In mijn lange loopbaan als jurist ben ik tot de conclusie gekomen dat elke strafrechtelijke wet een morele basis heeft.

DE DUIVEL BEHAGEN

Dan nu enkele nog lichtere manieren om te proberen de Heer te dienen zonder de duivel aanstoot te geven. Een tempelaanbeveling hebben en niet gebruiken lijkt erg licht. Maar als we dicht bij een tempel wonen, geven we de duivel misschien geen aanstoot als we een tempelaanbeveling hebben maar die niet gebruiken. Satan neemt aanstoot als we die aanbeveling gebruiken en naar de tempel gaan om deel te hebben aan de geestelijke bescherming die zij biedt. Hoe vaak nemen we ons niet voor om naar de tempel te gaan, om ons dan door allerlei obstakels te laten tegenhouden? De duivel heeft altijd al aanstoot genomen aan onze aanbidding in de tempel. Zoals president Brigham Young eens in verband met het bouwen van tempels zei dat er heiligen zijn die zeggen dat ze dat "niet graag doen, omdat we nooit aan de bouw van een tempel beginnen zonder dat de klokken van de hel gaan luiden." Zijn antwoord: 'Ik wil ze weer horen. Als we de muren van deze tempel onthullen, komen alle horden van de hel in beweging.'²¹ President Howard W. Hunter heeft ons gezegd 'naar de tempel van de Heer op te zien als het verheven symbool van [ons] lidmaatschap.'²²

Ik vraag me af hoezeer we Satan aanstoot geven als we onze geloofsbelijdenis beperken tot al het humanitaire werk dat deze kern in de wereld doet, hoe prijzenswaardig deze

Satan neemt aanstoot als we onze tempelaanbeveling gebruiken om naar de tempel te gaan en deel te hebben aan de geestelijke bescherming die zij biedt. Hij heeft altijd al aanstoot genomen aan onze aanbidding in de tempel.

activiteiten ook zijn. Als we het evangelie van de sociale rechtvaardigheid prediken, zal de duivel ongetwijfeld geen aanstoot nemen. Maar ik denk dat de duivel zeer beslist aanstoot zal nemen als we stoutmoedig in ons persoonlijke getuigenis verkondigen dat Joseph Smith een profeet van God was en dat hij de Vader en de Zoon gezien heeft; als we prediken dat het Boek van Mormon een getuige van Jezus Christus is; als we verkondigen dat er een herstelling van het volledige evangelie is geweest, in al zijn eenvoud en macht om het grote plan van geluk te vervullen.

We tarten de krachten van de duisternis als we spreken over het volmaakte leven van de Heiland en van zijn grootse werk voor de hele mensheid door middel van de verzoening. Dit goddelijk geschenk stelt ons in staat om, door bekering, los te breken uit Satans grijpgrage tentakels.

We behagen de duivel als we stellen dat alle wegen naar de hemel leiden en dat het daarom niet uitmaakt welke we nemen, want uiteindelijk komen we allemaal in Gods

tegenwoordigheid. En we behagen de duivel ook als we beweren dat het niet uitmaakt tot welke kerk je behoort, omdat we allemaal Gods kinderen zijn en we allemaal hetzelfde nastreven.

Ouderling Delbert L. Stapley heeft gezegd: 'Deze door mensen bedachte filosofie – want dat is zij – klinkt goed, maar de Schriften steunen die niet. Zo eenvoudig is de weg naar Gods tegenwoordigheid niet, dat verzeker ik u.' Hij is recht en smal. 'Ik weet zeker dat de duivel in z'n vuistje lacht als deze onjuiste mening verkondigd wordt, want het pleziert hem dat het verstand van de mensen door zijn geslepenheid en misleiding zo blind voor de geopenbaarde waarheid is geworden dat zij geloven dat elke godsdienst voor God aanvaardbaar is, ongeacht de leerstellingen of verordeningen ervan, of hoe en door wie deze verordeningen worden bediend';²³ zo zei hij.

SATAN WEERSTAAN

Satans macht hoeft ons niet te verlammen van angst. Hij kan geen macht over ons hebben, tenzij we hem die zelf toestaan. Het is eigenlijk een lafaard, en als we pal blijven staan, trekt hij zich terug. De apostel Jakobus heeft gezegd: 'Biedt weerstand aan de duivel, en hij zal van u vlieden.'²⁴ En Nephi zegt dat hij 'geen macht over het hart' van rechtvaardige mensen heeft.²⁵

We hebben komieken en anderen hun wandaden horen rechtvaardigen met de kreet: 'De duivel heeft me ertoe aangezet'. Ik denk dat de duivel ons nergens toe kan dwingen; o ja, hij kan zeer zeker verleiden en misleiden, maar hij heeft geen gezag over ons als wij hem dat niet geven.

Onze kracht om Satan te weerstaan kan sterker zijn dan we beseffen. De profeet Joseph Smith heeft geleerd: 'Alle wezens die een lichaam bezitten, hebben macht over hen die geen lichaam hebben. De duivel heeft alleen macht over ons als wij dit toelaten. Zodra wij weerstand bieden tegen iets dat van God komt, neemt de duivel de macht over.'²⁶ Hij heeft ook gezegd: 'Slechte geesten hebben hun grenzen, beperkingen, en wetten waardoor zij geregeerd worden.'²⁷ Dus Satan en zijn engelen zijn niet almachtig.

FOTOGRAAF: WELDEN ANDERSEN

DE GAVE VAN DE HEILIGE GEEST

Satan heeft groot succes bij dit lichtgelovige geslacht. Als gevolg daarvan hebben massa's mensen veel van hem en zijn engelen te lijden gehad. Maar er is een afdoend schild tegen de macht van Satan en de zijnen. Deze bescherming ligt in de geest van onderscheid door middel van de gave van de Heilige Geest. Deze gave wordt altijd door persoonlijke openbaring ontvangen door hen die ernaar streven de geboden van de Heer te gehoorzamen en de raad van de hedendaagse profeten op te volgen.

Deze persoonlijke openbaring komt zeer zeker tot allen die hun oog alleen op Gods eer gericht houden, want de belofte is dat hun lichaam 'met licht [zal] worden vervuld, en er zal in [hen] geen duisternis zijn'.²⁸ Satans inspanningen kunnen worden gedwarsboemd door allen die tot Christus komen door de verbonden en verordeningen van het evangelie te gehoorzamen. De nederige volgelingen van de goddelijke Meester hoeven zich niet door de duivel te laten misleiden. Satan schraagt niet, verheft niet en zegent niet. Hij laat hen die hij gegrepen heeft in schaamte en ellende achter. Van de Geest van God gaat daarentegen een schragende en verheffende invloed uit.

Er wordt weleens gezegd dat Satan zijn discipelen kiest als zij niets doen, terwijl Jezus de zijnen koos toen zij hard aan het werk waren. Als we onze kinderen leren in rechtvaardigheid te werken, houden we het kwaad op een afstand.

VASTEN EN GEBED

Ik benadruk dat vasten en gebed zeer goede manieren zijn om de morele en geestelijke kracht op te doen om de verleidingen van Satan te weerstaan. Misschien zegt u dat dit moeilijk en vervelend is. Kijk naar het voorbeeld van de Heiland. Hij ging de woestijn in, waar hij vastte en bad om zich geestelijk op zijn bediening voor te bereiden. Hij werd hevig door de duivel verleid, maar doordat hij zijn geest had gezuiverd kon hij al het kwaad overwinnen.

Werk houdt het kwaad ook op een afstand. Het symbool van Utah is de bijenkorf. Onze voorouders hechtten sterk aan vlijt en arbeid. Ouderling John Longden, assistent van het Quorum der Twaalf Apostelen, heeft eens de volgende woorden van Herndon aangehaald: 'Satan kiest zijn discipelen als zij niets doen; Jezus koos de zijne toen zij hard aan het werk waren, hetzij hun netten maakten of ze in de zee gooiden.'²⁹

Ik getuig dat er krachten zijn die ons zullen redden van de immer toenemende leugens, wanorde, geweld, chaos, vernietiging, ellende en misleiding die op aarde heersen. Die reddende krachten zijn de eeuwige beginselen, verbonden en verordeningen van het evangelie van de Heer Jezus Christus. Die beginselen, verbonden en verordeningen vormen één geheel met de rechten en machten van het priesterschap van de almachtige God. Wij, als leden van deze kerk, zijn de ontvangers en beheerders van deze sturende krachten, die een groot deel van de macht van Satan op aarde terugdringen. Wij geloven dat dit machtige gezag ons is toevertrouwd ten behoeve van allen die zijn gestorven, die nu leven, en die nog geboren moeten worden.

Mogen wij ons leven wijden aan het dienen van de Heer en ons geen zorgen maken of wij de duivel aanstoot geven. Ik bid dat door het verbreiden van gerechtigheid de boze handen van de vernietiger tegengehouden zullen worden en dat het hem niet toegestaan zal worden de hele wereld te vervloeken. Ik bid ook dat God onze zwakheden, onze fouten en onze tekortkomingen door de vingers zal zien en ons onze mistappen vrijelijk zal vergeven. En ik bid dat hij moed zal schenken aan hen die lijden, troost aan hen die rouwen, en vrede aan hen die onder diepe droefheid gebukt gaan. □

VOOR DE HUISONDERWIJZERS

1. De Heer heeft gezegd: 'Niemand kan twee heren dienen (...) gij kunt niet God dienen en Mammon' (Matteüs 6:24). Tegenwoordig proberen veel mensen twee heren te dienen.

2. Op verschillende manieren vleien en verwarren veel mensen zichzelf, in de veronderstelling dat ze de Heer dienen. Toch proberen ze dat te doen zonder de duivel aanstoot te geven of zich verre te houden van zijn praktijken.

3. Maar er is een afdoend schild tegen de listen en de kracht van Lucifer; die bescherming ligt in de geest van onderscheid door middel van de gave van de Heilige Geest.

4. De gave van de Heilige Geest komt zeer zeker tot hen die ernaar streven de geboden van de Heer te gehoorzamen en de raad van de hedendaagse profeten op te volgen.

5. Satan kan geen macht over ons hebben, tenzij we hem die geven. De apostel Jakobus heeft gezegd: 'Biedt weerstand aan de duivel, en hij zal van u vlieden' (Jakobus 4:7). Hij heeft geen macht over het hart van de rechtvaardigen.

6. Vasten en bidden zijn beproefde manieren om de morele en geestelijke kracht op te doen om rechtvaardig te leven en te handelen.

NOTEN

- 1 *Aurora Leigh*, boek 7, regel 105.
- 2 *King Lear*, 3e bedrijf, 6e toneel, regel 18.
- 3 Aangehaald in Joseph F. Smith, *Evangelieleer*, blz. 374.
- 4 *Discourses of Brigham Young*, verzameld door John A. Widtsoe (Salt Lake City: Deseret Book Company, 1978), blz. 257.
- 5 Alma 5:40
- 6 2 Korintiërs 2:11.
- 7 'The Prince of Peace', *Speeches of the Year* (Provo, Utah: Brigham Young University), 1 maart 1955.
- 8 Matteüs 6:24.
- 9 In Conference Report, oktober 1962, blz. 94.
- 10 *De Ster*, januari 1988, blz. 30.
- 11 Cal Thomas, 'Mother Teresa Has Anti-Abortion Answer', *Salt Lake Tribune*, 15 februari 1994, deel A, blz. 11.
- 12 Ibid.
- 13 Ibid.
- 14 Ibid.
- 15 Genesis 1:28
- 16 Malcolm S. Forbes Jr., 'The True Character of Health Care Reform', *Forbes*, 12 september 1994, blz. 25.
- 17 Stephen Budiansky, '10 Billion for Dinner, Please', *U. S. News & World Report*, 12 september 1994, blz. 57-62.
- 18 Leer en Verbonden 104:17.
- 19 2 Nephi 28:21-22.
- 20 *The Screwtape Letters* [Brieven uit de hel] (New York: Macmillan, 1961), blz. 64-65.
- 21 *Discourses of Brigham Young*, blz. 410.
- 22 *De Ster*, januari 1995, blz. 7.
- 23 In Conference Report, april 1958, blz. 115.
- 24 Jakobus 4:7.
- 25 1 Nephi 22:26.
- 26 *Leringen van de profeet Joseph Smith*, blz. 162.
- 27 *History of the Church*, 4:576.
- 28 LV 88:67.
- 29 Aangehaald in Conference Report, april 1966, blz. 39.

Mijn hele leven had ik al gehoord hoe belangrijk het is om een patriarchale zegen aan te vragen. Dus toen ik 17 werd, ging ik over de mijne nadenken.

Ik was een beetje zenuwachtig over de patriarchale zegen die ik zou krijgen. Als ik nou 's niet hoorde wat ik wilde horen? Als er voor mij nou 's geen grote beloften waren? Ik vroeg me af of ik er wel klaar voor was.

Ik besloot dat ik wat geloof moest oefenen. Ik bad vaak, had een gesprek met mijn bisschop en maakte een afspraak met de ringpatriarch voor een patriarchale zegen. En in afwachting van die gebeurtenis probeerde ik me geestelijk voor te bereiden.

Op de dag van mijn zegen vastte ik de hele dag. 's Ochtends dacht ik dat ik een heerlijke dag zou hebben, maar Satan zal wat extra moeite hebben

gedaan om een spaak in het wiel te steken. Het ging waardeloos op school en tegen de tijd dat ik thuis kwam voelde ik me heel vervelend. Gespannen ijsbeerde ik door het huis.

Toen moest ik denken aan een haardvuuravond waarop een man en een vrouw voor wie ik veel bewondering heb, spraken over de voorbereiding op een patriarchale zegen. Hun raad was te bidden om specifieke dingen die je wilt weten.

Ik ging naar m'n kamer, knielde aan m'n bed en bad dat m'n hemelse Vader me zou zeggen wat in zijn wijsheid het beste voor me was. Ik vroeg Hem mijn angst weg te nemen en mij vrede in mijn bezorgde gemoed te geven.

Alles ging prima. Je zou het zelfs een persoonlijk wonder kunnen noemen. Het leek wel alsof de patriarch

me beter kende dan ik mezelf. Ik wist dat hij namens m'n hemelse Vader sprak, en in zijn woorden voelde ik ook de zekerheid dat m'n hemelse Vader me kende. Hij had mijn gebeden gehoord. Hij kende mij bij naam.

Toen de patriarch uitgesproken was, had ik een heerlijk gevoel over mezelf. Niets had mij ooit zo'n diep geestelijk gevoel gegeven.

Nu weet ik waarom de kerkleiders zo'n nadruk leggen op het belang van een patriarchale zegen. Als we ontdekken hoe waardevol iets is en er dan de prijs voor betalen, gaan we het ook meer op waarde schatten. Voor mij was mijn zegen en het ontvangen ervan een van de beste ervaringen van mijn leven. Ik weet dat mijn patriarchale zegen altijd een leidraad voor mij zal blijven en dat de beloften erin vervuld zullen worden. □

Rebecca Rose
ILLUSTRATOR: ALAN GARNES

Mijn wonder

Gérard & Annie Giraud-Carrier

STEEDS AAN HET BEGIN

Barbara Workman

De zendelingen dachten niet dat het jonge stel aan de overkant van de straat de tijd zou nemen om met ze te praten. Gérard en Annie Giraud-Carrier haastten zich net naar de bioscoop voor de avondvoorstelling. Maar toen de zendelingen hen die avond aan zagen komen, besloten ze nog één keer te proberen contact te leggen. En het jonge stel hield net lang genoeg stil om een afspraak voor later die week te maken.

Gérard en Annie, die in een klein dorp tien kilometer buiten Toulouse woonden, kregen de eerste les en gingen toen drie weken op vakantie. In de tussentijd werden de zendelingen overgeplaatst en het echtpaar hoorde niets meer van ze. Twee of drie maanden later, tegen het eind van oktober 1968, vonden andere zendelingen hun naam in een rapportmap, en de lessen werden hervat.

Broeder Claude Tourres was op dat moment districtspresident in Toulouse. Hij en zijn vrouw werden vrienden van Gérard en Annie; ze nodigden ze uit voor een feestje en woonden alle zen-

delingenlessen bij. Ze vertelden over de verplichtingen die Gérard en Annie als lid van de kerk op zich zouden nemen. Het resultaat was dat de familie Giraud-Carrier zich aan de Heer en zijn werk toewijdde; vier weken na hervatting van de lessen werden ze gedoopt.

'Wat het 'm bij ons deed', zegt Gérard, 'was het plan van zaligheid. Het leek wel alsof het ons bekend voorkwam. Ik had een goed gevoel over Joseph Smith, en we wisten allebei dat de leringen goed waren.' En de leden van hun nieuwe kerk verwelkomden hen met open armen. De gemeente was net bezig met de voorbereidingen voor een toneelstuk, en er werd voor de twee nieuwe leden een rol bijgeschreven. Het echtpaar zat bijna elke avond in de kerk om te repeteren. 'Het was een geweldige manier om ons lidmaatschap te beginnen.'

Gérard werd al gauw als gemeenteadministrateur geroepen. Later werd hij districtsadministrateur, weer later raadgever in het districtspresidium. Annie werd geroepen als zondags-

Onder: Annie en Gérard in 1995.

*Links: het gezin Giraud-Carrier
in 1971 toen Gérard gemeente-
president in Versailles was.*

schoolleerkracht in de onderzoekers-klas. 'Dat was haar eerste langdurige ervaring met de Geest van de Heer', zegt Gérard. 'Ze had één boek, *De artikelen des geloofs*, maar geen hulpmiddelen of instructies voor het lesgeven. Ze moest op de Geest vertrouwen.' Nu, jaren later, is duidelijk voelbaar hoe sterk de Geest in haar leven werkzaam is.

Gérard en Annie hadden elkaar leren kennen op de universiteit, waar ze beiden weg- en waterbouwkunde studeerden. Nog voor hun afstuderen trouwden ze en kregen ze hun eerste kind. Toen hun studie klaar was, moest Gérard in dienst, dus werd Annie kostwinster.

'Terwijl Annie werkte,' zegt Gérard, 'werden onze kinderen door een verpleegster verzorgd. Hoewel de kinderen goed behandeld werden, was het

toch niet hetzelfde als door je moeder verzorgd worden. Ik was nog maar een maand uit dienst toen Annie besloot dat ze niet langer moest wachten met het opvolgen van de raad van de profeet om thuis bij de kinderen te blijven. We zullen nooit vergeten hoe blij onze kleintjes waren toen Annie ons haar besluit vertelde. Onze oudste zoon verzamelde een steentje voor elke dag dat het nog zou duren voor mama weer hele dagen thuis zou zijn. Elke dag gooide hij een steentje weg tot hij z'n moeder weer thuis had.

'Annie heeft nooit spijt van die beslissing gehad. Ze is een geweldige moeder voor onze zeven kinderen, en voor mij is ze een steun en toeverlaat. Ook buiten het gezin maakt ze zich verdienstelijk, met name in de oudercommissie van de scholen van onze kinderen.'

Annie en Gérard hebben altijd geprobeerd hun kinderen zodanig het evangelie te onderwijzen dat het indruk zou maken. Een jaar na hun doop, toen hun twee kinderen twee en drie waren, maakten ze voorbereidingen om als gezin naar de tempel te gaan om verzegeld te worden. Op een gezinsavond lieten de ouders zien wat het wil zeggen om in de tempel verzegeld te worden. Ze pakten vier lucifers, die de leden van het gezin voorstelden, en lieten ze op de tafel vallen. Natuurlijk rolden ze alle kanten op. Toen werden de lucifers met een draadje aan elkaar gebonden, en ze lieten ze weer vallen. Dit keer bleven ze bij elkaar. Ze legden de kinderen uit dat een verzegeling net zo iets is: niets ter wereld, ook de dood niet, zou hun ooit kunnen scheiden als ze de geboden onderhielden en samenwerkten.

De driejarige Christophe was zeer onder de indruk van die les en wachtte ongeduldig op de dag dat ze naar de tempel konden. Toen die dag eindelijk kwam, gingen twee ernstige kleine kinderen samen met hun ouders de verzegelmakelaar binnen. Het was een hele mooie plechtigheid. Maar toen het gezin de tempel weer uitging, vroeg een bedrukt jongetje bijna in tranen: 'Maar mama, wanneer gaan ze ons nou samenbinden?' Snel werd er een vervolgles over verzegelingen in de tempel gegeven!

Twee jaar na zijn doop aanvaardde Gérard een betrekking als weg- en waterbouwkundige in Parijs. Twee maanden later werd hij als president van de gemeente Versailles geroepen. Toen ze in Parijs woonden, kreeg Gérard een ernstige hersenvliesontsteking, en de arts zei dat er vecht uit zijn wervelkolom verwijderd moest worden. Gérard liet zijn huisonderwijzers komen om een zegen te geven, en

hij genas. De angstaanjagende medische ingreep was onnodig geworden.

In november 1975, zeven jaar na hun doop, werd Gérard geroepen als president van de ring Parijs, de eerste ring die in Frankrijk georganiseerd werd. Drie jaar later kwamen hij en Annie op een keerpunt in hun leven. Gérard voelde zich doodongelukkig met alle corruptie die hij in zijn bedrijf zag, en hij ging op zoek naar een andere baan. In die tijd was het distributiecentrum van de kerk voor Frankrijk, Italië, Spanje en Portugal bij Grenoble (Frankrijk), en de positie van inkoopmanager was daar vacant. Als Gérard daar echter werd aangenomen, moest hij ontheven worden van zijn functie als ringpresident en tegen een lager salaris naar Grenoble verhuizen.

Tijdens een gesprek met een lid van het Quorum der Twaalf zei Gérard dat hij bereid was elke raad die hij kreeg op te volgen. 'Als ik niet als ringpresident ontheven word, verhuizen

we niet', zei hij. 'Ik heb mijn ontslag al ingediend, maar dan blijven we gewoon en vind ik wel een andere baan. We hebben een voedselvoorraad voor een jaar; we redden het wel.'

Hij werd als ringpresident ontheven en hij aanvaardde de functie in Grenoble. Het gezin woonde een tijdlang bij Gérards moeder terwijl hun nieuwe huis gebouwd werd. Ongeveer anderhalf jaar later, toen het huis bijna klaar was, kreeg Gérard de opdracht om een nieuwe lokatie voor het distributiecentrum te zoeken in de omgeving van Parijs. Hij vond die in Torcy. Het gezin verhuisde weer, zonder één dag in hun nieuwe huis in Grenoble te hebben gewoond. Wel was Gérard er lang genoeg geweest om daar districtspresident te zijn.

In Parijs werd hij als regionaal tegenwoordiger geroepen. Annie blikt terug op één ervaring uit die tijd: 'Mijn man was vaak hele weekends weg om ringconferenties bij te wonen. Op een

Linksboven: in 1988 werd Gérard geroepen als president van het zendingsgebied Maskarenen in de Indische Oceaan. In september van dat jaar woonden hij en zuster Giraud-Carrier (midden) een zoneconferentie voor zendelingen bij op het eiland Réunion, waar het hoofdkwartier van het zendingsgebied gevestigd is. **Rechts:** president Giraud-Carrier (uiterst rechts) met vijf van de eerste bekeerlingen die op Madagaskar gedoopt werden.

conferentiezaterdag liep de wekker vroeg af. Ik sliep nog half, maar ik merkte dat Gérard bij het bed knielde om te bidden. Hij stond op en vroeg hoe ik me voelde. Ik zei dat ik me prima voelde. Even later kwam hij terug en vroeg hij wat ik die dag van plan was. Hij bleef maar vragen stellen en vroeg zelfs of ik liever had dat hij wat later wegging. Ik was verbaasd en inmiddels klaarwakker, en ik stond op. Toen ik uit bed kwam, werd ik helemaal duizelig en ik kon niet staan. Mijn man bleef nog een paar uur thuis tot ik me weer beter voelde. Ik ben erg dankbaar dat hij altijd zo ontvankelijk is voor de influisteringen van de Heilige Geest.'

In 1988 werd hij geroepen als president van een nieuw zendingsgebied op de Maskarenen, met het hoofdkantoor op het eiland Réunion. Toen hij en Annie en vier van de zeven kinderen arriveerden, bleek hun huis en kantoor een zendelingenappartement te zijn met een oude typemachine en verder bijna

niets. Ze gingen zolang in het appartement wonen en gingen aan de slag.

Annie kroop al snel in haar rol van zendinge. 'Op een dag', vertelt Gérard, 'zag ze een vrouw in de supermarkt die ze op een ouderbijeenkomst had ontmoet. De vrouw was onder de indruk geraakt van Annie, maar had niet durven vragen waarom ze een naambordje droeg. In de winkel greep de vrouw haar kans. Een maand later werd ze gedoopt, en het jaar daarop ontving ze haar begiftiging in de tempel.'

In 1991, toen het gezin van zending terugkwam, werd het gebied Mediterrane Landen georganiseerd, met kantoren in Thoiry (Frankrijk). Broeder Giraud-Carrier werd gevraagd ernaartoe te verhuizen en een kantoor van de afdeling materiaalbeheer op te zetten.

In november 1993 ontving hij zijn huidige roeping: patriarch van de ring Genève. Zuster Giraud-Carrier was toen presidente van de zustershulpvereniging in de wijk Jura in de

ring Genève – de derde keer dat zij als ZHV-presidente fungeerde. Ook was ze in de presidiums van de jongevrouwen en het jeugdwerk van de wijk en de ring werkzaam geweest. Hun drie oudste kinderen hebben een voltijd-zending vervuld.

Terugkijkend op de 25 jaar die verstreken zijn sinds die twee zendingen hen voor de bioscoop aanspraken, zegt broeder Giraud-Carrier: 'In al ons werk in de kerk lijken we steeds aan het begin te staan. Elke opdracht was een nieuw begin voor ons. Het is ons voorrecht geweest om een nieuwe ring en een nieuw zendingsgebied te presideren, en leiding te geven aan een nieuwe afdeling in een nieuw gebied van de kerk. Nu misschien, met mijn roeping als patriarch, zijn onze begindagen voorbij.'

Misschien. Maar gezien hun pioniersgeest zullen Gérard en Annie waarschijnlijk nog heel wat keren aan een nieuw begin staan. □

Gérard en Annie op een in 1995 genomen familieportret met zes van hun kinderen, waarvan er drie getrouwd zijn, met hun zes kleinkinderen. Het zevende kind, François, vervult nu een voltijdzending in Engeland.

In de voetsporen van zijn moeder

David Dalton, verteld aan JoEllen Johnson
SCHILDER: CARL HEINRICH BLOCH

Het was een drukke dag bij ons thuis in Costa Mesa (Californië). Maar ja, met tien kinderen en de elfde op komst was elke dag wel een beetje hectisch. Maar op deze ene dag had ik wat moeite met de dagelijkse bezigheden – door één klein jochie.

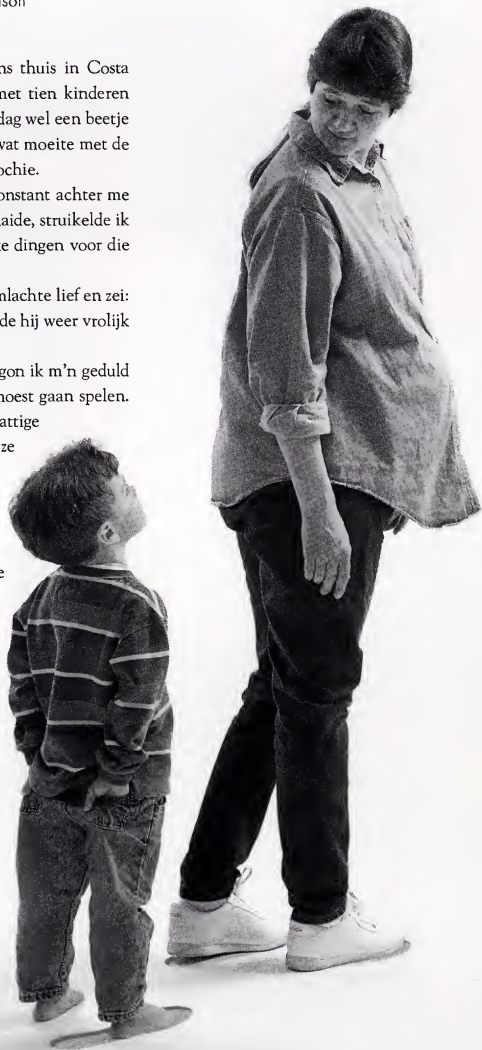
Len, die toen drie was, liep overal constant achter me aan. Als ik iets wilde doen en me omdraaide, struikelde ik over hem. Een paar keer stelde ik hem geduldig een paar leuke dingen voor die hij kon doen om zich bezig te houden.

‘Heb je zin om te schommelen?’ vroeg ik weer. Maar hij glimlachte lief en zei: ‘Nee, laat maar, mam, ik ben liever hier bij jou.’ En dan huppelde hij weer vrolijk achter me aan.

Toen ik voor de vijfde keer op z’n tenen was gaan staan, begon ik m’n geduld te verliezen en zei ik dat hij buiten met de andere kinderen moest gaan spelen. Toen ik hem vroeg waarom hij zo deed, keek hij met z’n schattige groene ogen naar me op en zei: ‘Mama, in het jeugdwerk zeiden ze dat ik in Jezus’ voetsporen moest lopen. Maar ik zie Hem niet, dus loop ik maar in die van jou.’

Ik pakte Len in m’n armen en drukte hem tegen me aan. Tranen van liefde en nederigheid welden op, met een gebed van dankbaarheid voor deze eenvoudige maar zo prachtige manier van denken van dit driejarig jongetje. Zijn woorden herinnerden mij aan mijn zo belangrijke rol als moeder.

Het stemt mij ernstig dat ik een essentiële schakel ben tussen mijn kinderen en de Heiland. Maar ik vind het heerlijk om te bedenken dat, omdat een moeder partner met God is, ik in een positie ben om leiding van Hem te ontvangen, want Hij geeft werkelijk om ons allen en Hij wil dat wij allemaal in zijn hemelse voetsporen lopen. □

IK VOEL DE GEEST NIET. MANKEERT ER WAT AAN MIJ?

Soms zeggen sprekers in de kerk: 'De geest is hier vandaag heel sterk aanwezig', maar voel ik niets. Verbeelden ze zich maar wat, of mankeert er wat aan mij?

De antwoorden gelden als leidraad en niet als officiële uitspraak aangaande de leerstellingen van de kerk.

ONS ANTWOORD:

Om te beginnen moeten we een aantal zaken vaststellen. Het gevoel dat de mensen meestal bedoelen als ze het over de Geest hebben, is de aanwezigheid van de Heilige Geest.

De Heilige Geest is 'de kracht Gods tot overtuiging van de waarheid van het evangelie' (*Encyclopedia of Mormonism*, blz. 649). Met andere woorden – de Heilige Geest getuigt van de goddelijkheid van de Vader en de Zoon en van de waarachtigheid van het evangelie. Na onze doop kunnen we voortdurend gezelschap hebben van de Heilige Geest, als we dat waardig zijn.

Als je dat gezelschap hebt, kun je weten of het waar is wat iemand zegt. De Heiland heeft gezegd: 'Bidt de Vader in Mijn naam, in vertrouwen gelovende, dat gij zult ontvangen, en gij zult de Heilige Geest hebben, Die alle dingen openbaart, die de mensen kinderen dienstig zijn' (Leer en Verbonden 18:18).

Er is enige ervaring voor nodig om te leren hoe het voelt als de Heilige Geest aanwezig is. Zuster Celia Work,

die op zending is in het zendingsgebied Kaapstad (Zuid-Afrika), schreef: 'Je hoeft niet beslist een brandend gevoel in je binnenste te hebben om de Geest te voelen. De vruchten van de Geest zijn "liefde, blijdschap, vrede, lankmoedigheid, vriendelijkheid, goedheid, trouw" (Galaten 5:22). Heb je het onderwerp waar de spreker het over had, goed begrepen? Had je het gevoel dat het goed was wat je hoorde? Wilde je meteen handelen naar de raad die werd gegeven? Soms zal de Geest je onloochenbaar raken, maar meestal gebeurt het zachtjes en zonder dat je er veel van merkt.'

Als je, wanneer je naar een spreker luistert, voelt dat het waar is wat er wordt gezegd, sta er dan eens even bij stil en vraag je af hoe je je voelt. Je hebt misschien een heel aangenaam gevoel. Of je voelt je misschien enthousiast en gesterkt. Je zou kunnen huilen, maar met tranen van vreugde. Verschillende mensen reageren op verschillende manieren op de Geest.

Veel lezers, zoals Janilson Teixeira de Oliveira hieronder, gaven aan dat ze veel beter in staat waren te voelen

hoe de Geest van de waarheid getuigde, naarmate ze eerbiedig waren en goed naar de spreker luisterden.

ANTWOORDEN VAN LEZERS:

Ik denk dat niet iedereen bij elke vergadering de Geest voelt, maar we kunnen de Geest bij de meeste vergaderingen voelen als we ons voorbereiden door gebed en schriftstudie, en door getrouw onze roeping in de kerk te vervullen.

Aantekeningen maken van wat een spreker zegt, kan het niet alleen gemakkelijker maken om ons te concentreren op wat er wordt gezegd, maar verschaft ook een geestelijk verslag voor onze kinderen en verdere nakomelingen.

Yoo Mi Park
Wijk Choong Jang
Ring Kwang Ju
(Korea)

Vroeger voelde ik nooit de Geest in een vergadering, en ik dacht dat er met mij iets niet in orde was. Toen kreeg ik de gelegenheid om met een van de voltijdzendingen in onze gemeente mee te gaan. Voor mij waren de omstandigheden verre van ideaal. Na

mijn gewone werk bij een bank fietste ik in grote hitte naar het huis van de onderzoeker.

Bij ons eerste bezoek luisterde ik alleen terwijl de zendeling de les gaf. Maar bij het tweede bezoek voelde ik me meer bij de boodschap betrokken, en ik voelde de Geest zoals nooit tevoren. Het was zo'n prachtig gevoel dat ik tranen in mijn ogen had.

Toen ik thuiskwam, begon ik erover na te denken waarom ik de Geest zo sterk had gevoeld. Ik kwam tot de conclusie dat het kwam doordat ik belangstelling had voor de les en de boodschap. Ik neem nu de moeite om belangstelling op te vatten voor wat de sprekers in kerkdiensten te zeggen hebben. Wanneer ik me aangesproken voel door hun boodschap en me concentreer op wat ze zeggen, voel ik de Geest in mij.

Janilson Teixeira
de Oliveira (21)
Gemeente Rondonópolis
Aurora
Zendingsgebied Brasília
(Brasilië)

Ik ben dankbaar te weten dat ik iedere zondag voor een heel bijzondere bijeenkomst uitgenodigd ben. Samen met de leden van mijn wijk zingen we daar lofzangen ter ere van de Heiland, gedenken we zijn liefde en zijn offerande voor ons, nemen we deel aan zijn avondmaal en voeden we onze hoop op Hem.

Onder deze omstandigheden 'begrijp' hij, die predikt, en hij, die ont-

vangt, elkander en worden beiden opgebouwd, en zij verheugen zich te zamen' (Leer en Verbonden 50:22).

Arlete Aparacida
Alexandre
Jardim Paulista, Brasilië

Je voorbereiden om de Heilige Geest te voelen, moeten we weliswaar zelf doen, maar we kunnen er wel hulp bij krijgen. Maak de Heiland de belangrijkste persoon in je leven. Leef naar zijn geboden, aanvaard de raad van zijn profeten en leiders van de kerk, en je zult altijd gereed zijn om de Heilige Geest te ontvangen.

De hele zondag moet een heilige dag zijn. Er zijn veel mensen die graag een avondmaalsdienst zouden bijwonen, maar daar niet toe in staat zijn. Voel je gelukkig wanneer je om je heen kijkt, naar je broeders en zusters in de kerk. Je zult zien hoe geweldig mensen kunnen worden wanneer ze samenwerken om het koninkrijk van de Heer op aarde te vestigen.

Anikó Nagy (19)
Gemeente Kecskemét
Zendingsgebied Boedapest (Hongarije)

Het probleem kan bij de spreker of bij de toehoorder zitten, of bij beiden. De spreker heeft zich misschien niet goed voorbereid, en de toehoorder is misschien teveel in beslag genomen door andere gedachten.

Om werkelijk te genieten van het feestmaal dat onze hemelse Vader voor ons heeft bereid, moeten we bidden om leiding bij de voorbereiding van lessen of toespraken. Wie ernaar moet luisteren, moet bidden dat hij of zij afgestemd zal zijn op hetgeen naar voren wordt gebracht.

Jaime Enrique Correa
Alvarez (18)
Gemeente Paillaco
Ring Valdivia
(Chili)

Ik werd altijd boos als ik in de kerk werd afgeleid door kinderen die lawaai maakten of mensen die tegen elkaar zaten te fluisteren. Op een zondag bad ik vurig dat ik afgestemd zou zijn op de sprekers en de Geest zou voelen. Ik concentreerde me op wat er werd gezegd, en op de een of andere manier leken de zaken die me altijd afleidde, te verdwijnen. Ik voelde me zo geraakt door de boodschap van de sprekers, dat ik zelfs tijdens het slotgebed nog zat te huilen. Die dag heb ik een belangrijke les geleerd.

Maria Espinoza Alveal
Ring Chillan
(Chili)

De Heilige Geest voelen is als het luisteren naar een radio-uitzending. We moeten goed hebben afgestemd om de uitzending duidelijk te horen. Zo

moeten we ook goed hebben afgestemd op de beginselen van het evangelie van Jezus Christus om de Heilige Geest te ontvangen.

Net als een radio-uitzending kan de Heilige Geest komen en gaan, afhankelijk van hoe goed we erop hebben afgestemd. De Heer heeft ons gezegd dat 'een mens de Heilige Geest [mogel] ontvangen', maar Hij waarschuwde dat 'Deze op hem [mogel] nederdalen zonder met hem te verblijven' (Leer en Verbonden 130:23).

Edgar Romero Villamizar
Gemeente San Antonio
Zendingsgebied Maracaibo (Venezuela)

Laten we binnenkomen voordat de dienst begint, onze problemen buiten laten, denken aan de grote liefde die onze Heiland voor ons heeft en ons hart en onze gedachten erop voorbereiden te luisteren en de Geest te voelen.

Rosa Eugenia Salguero
Morales (16)
Gemeente El Quintanal
Guatemala-Stad
Ring El Molino
(Guatemala)

Als we de Geest niet voelen tijdens een dienst, wil dat niet zeggen dat de Geest er niet is. Bedenk dat de Schriften ons zeggen dat vele duizenden mensen in de nabijheid van de Heiland zijn geweest tijdens zijn sterfelijke bediening. Ze hoorden Hem prediken, waren getuige van zijn wonderen en herkenden Hem toch niet.

Die heerlijke gedachte, de zekerheid dat de Geest aanwezig is, kunnen we slechts bereiken door geloof, discipline, eerbied, concentratie en door een 'oprecht hart' (Moroni 10:4) te hebben.

Klas van 12- en 13-jarigen
Wijk Brasília Norte
Ring Brasília Alvorada (Brazilië)

Sommige mensen moeten een innerlijke verandering doormaken om in hun leven plaats te maken voor de Heilige Geest. Zo voelde ik als tiener de Geest niet bij kerkvergaderingen, en vroeg ik me vaak af waarom ik er eigenlijk was. Maar door te trouwen en moeder te worden heb ik mijn liefde en medeleven ontwikkeld, is mijn getuigenis van mijn hemelse Vader sterker geworden en ben ik ontvankelijker geworden voor de Geest, die liefheeft en medelevend is.

Alexandra Sievers (22)
Wijk Langenhorn
Ring Neumünster
(Duitsland)

Soms worden we erg bezig gehouden door alledaagse problemen, die ons gewoon niet toestaan goed te

letten op wat er in kerkvergaderingen wordt gezegd. Dat is de reden waarom we de aanwezigheid van de Geest niet voelen. Tijdens de lessen en diensten in de kerk moeten we voortdurend aandacht schenken aan wat er wordt gezegd, en onze gedachten niet laten afdwalen.

Ivan de Gusmão Apolonio (20)
Wijk Barão Geraldo
Ring Campinas Castelo (Brazilië)

Ook jij kunt van de vraag-en-antwoord-rubriek een succes maken door de onderstaande vraag te beantwoorden. Je moet je antwoord voor 1 december 1995 sturen naar:

QUESTIONS AND ANSWERS,
International Magazines,
50 East North Temple,
Salt Lake City,
Utah 84150, USA.

Vermeld je naam, adres, leeftijd, woonplaats, wijk of gemeente en ring of district. Je kunt in je eigen taal schrijven (of typen); de antwoorden worden vertaald. Stuur zo mogelijk ook een foto van jezelf. Die wordt niet teruggestuurd. Als je antwoord heel persoonlijk is, kun je vragen om anoniem te blijven. Niet alle antwoorden worden gepubliceerd.

VRAAG: Elke dag hoor ik vloeken op school en van mensen in mijn omgeving. Ik merk dat ik deze vloeken soms in gedachten heb, hoewel ik ze niet uitspreek. Hoe kan ik ophouden in gedachten te vloeken? □

'DE MEESTE VAN DEZE'

Sara Kuester

Terwijl ik zat te kijken naar de oudere mensen die voor de avondmaalsdienst in het verpleeghuis bij elkaar waren gekomen, maakte ik me zorgen. Sommige patiënten leken te slapen. Eén vrouw riep telkens weer: 'Ik wil naar huis'. De meesten van hen die wakker waren, starden onbestemd met doffe ogen voor zich uit. Ik vroeg

me af waarom de jongemannen en jongevrouwen van onze wijk waren gekomen om deze avondmaalsdienst te houden. Waarom zouden we er moeite voor doen om meer te doen dan deze oudere kerkleden de kans te geven om van het avondmaal te nemen?

Een van de jongemannen leidde de dienst. Het zou net als elke andere

avondmaalsdienst zijn, met een openingslofzang, een openingsgebed, een avondmaalslofzang, de bediening van het avondmaal, sprekers en een slotlofzang.

Toen we 'Komt, Heil'gen, komt' zongen, viel me een fragiel zusterje op, dat tot op dat moment volkomen stil voor zich uit had zitten staren. Nu zong ze elk woord uit het hoofd mee. Toen het avondmaal werd rondgediend, nam haast elke patiënt ervan. Ik begon te beseffen dat de patiënten wisten wat er gebeurde.

Na het avondmaal sprak Shawna, de presidente van de lauwermeisjes, over volharden tot het einde. Ik vroeg me af wat haar woorden voor indruk zouden maken op mensen die langer hadden volhard dan wij ons konden voorstellen.

Ik werd mij plots bewust van de aanwezigheid van de Geest, die ik nog nooit zo sterk had gevoeld. Toen merkte ik dat haast al die oudere broeders en zusters hun ogen op Shawna hadden gericht. De Geest had ons verbonden als broeders en zusters, als kinderen van onze hemelse Vader.

Ik moest denken aan een tekst: 'Zo blijven dan: Geloof, hoop en liefde, deze drie, maar de meeste van deze is de liefde' (1 Korintiërs 13:13).

Er kunnen heel wat redenen zijn geweest om die avondmaalsdienst te houden, maar de belangrijkste ervan was liefde, de reine liefde van Christus. □

FOTOGRAF: JOHN LUXE

NIEUWE PATRIARCH RING ROTTERDAM

Johannes Lemmens

Op 17 september jongstleden is er tijdens de conferentie van de ring Rotterdam een nieuwe ringpatriarch ter steunverlening voorgesteld. De nieuwe patriarch is Johannes Lemmens, die ten tijde van zijn roeping bisschop van de wijk Rotterdam 1 was.

Broeder Lemmens begint zijn functie met een schat aan ervaring in de kerk. Ongeveer twintig jaar geleden heeft hij zich in Turnhout laten dopen. (Interessant detail: broeder Lemmens is getrouwd met zuster Petronella van Turnhout.) En al gauw kreeg hij een functie in de kerk. Sindsdien is hij altijd druk geweest met werken voor de kerk. Hij heeft dan ook al heel wat verschillende functies bekleed. Een greep uit de lijst: assistent-administrateur, zendingsleider, zondagsschoolpresident, quorumpresident ouderlingen, presiderend ouderling, gemeentepresident, districtsresident, raadgever van de bisschop, bisschop en tempelzending. Zelf meent hij dat hij behalve JV-presidente en ZHV-presidente zo langzamerhand wel alle functies gehad moet hebben. Zijn roeping heeft hem weliswaar verrast, maar hij zegt wél: 'Je moet in de kerk eigenlijk nooit verrast zijn over iets, want in de kerk kan alles gebeuren.'

Broeder Lemmens volgt patriarch C.G. Schulders op. Broeder Schulders, die op 28 mei 1978 door ouderling Packer in zijn functie als patriarch was aangesteld, is tot en met november 1994 in functie gebleven. Broeder Schulders heeft in die periode in totaal 1210 patriarchale zegens gegeven.<

HLD-JONGEN UIT ROTTERDAM LANDSKAMPIOEN TURNEN

Een tienjarige jongen uit het jeugdwerk van de wijk Rotterdam 2 heeft een bijzondere sportprestatie geleverd. Jurrian Croese, de middelste zoon uit het gezin van broeder Frank Croese en zijn vrouw Joke, is dit jaar jeugdkampioen turnen van Nederland geworden.

Het is een hele prestatie voor een jongen van tien. Maar hij doet er dan ook wat voor: gemiddeld traint hij ongeveer zestien uur per week! Wanneer hem gevraagd wordt wat zijn raad is aan andere kinderen die iets in hun sport willen bereiken, zegt hij: 'Doorzetten!'

Jurrian beseft dat hij de voor het turnen benodigde kracht van zijn hemelse Vader krijgt, en is bovendien erg dankbaar voor de hulp en begeleiding die hij krijgt van zijn ouders en zijn trainer, Robin. Al met al kunnen de wijk Rotterdam 2 en de familie Croese trots op Jurrian zijn!<

Jurrian op het erepodium.

GENEALOGIE-OPROEP SURINAME, ARUBA EN NEDERLANDSE ANTILLEN

De kerk filmt over de hele wereld genealogische verslagen en verricht familiehistorisch onderzoek. En de leden worden aangemoedigd om zoveel mogelijk gegevens te verzamelen van hun eigen voorouders, teneinde voor hen tempelwerk te kunnen (laten) verrichten. In sommige delen van de wereld is dat onderzoek echter moeilijk, vooral als in het desbetreffende land de benodigde verslagen niet of nauwelijks zijn bijgehouden of zijn vernietigd. Een van de delen van de wereld waar men met dat probleem te kampen heeft, is Suriname (en in zekere mate ook Aruba en de Nederlandse Antillen). Een onderzoek 'in de diepte' is daar moeilijk: van de blanke kolonisten daar zijn wel gegevens bijgehouden, maar van de rest van de bevolking nauwelijks. Vandaar dat men voor het verzamelen van gegevens beter 'in de breedte' kan werken, en zoveel mogelijk verzamelen van de familiegegevens die familieleden zich nog kunnen herinneren die nu nog in leven zijn.

Nu is er een initiatief om dit goed aan te pakken. Een groepje van drie leden uit Eindhoven doet bij deze een oproep aan alle leden die afkomstig zijn uit Suriname, Aruba en de Nederlandse Antillen, of die voorouders hebben die daar vandaan komen, om contact met hen op te nemen. Ieder zal persoonlijk benaderd worden om te bespreken hoe men aan zoveel mogelijk familiegegevens kan komen. Die gegevens worden dan 'in kaart gebracht' en op de computer verwerkt, en uiteindelijk zelfs ingestuurd voor opname in het Ancestral File, het grote geautomatiseerde voorouderarchief van de kerk.

Geïnteresseerden kunnen zich wenden tot:

E.H.M. Karssen-Kuijpers, Comopad 18, 5632 RX Eindhoven, telefoon 040-2480102.<

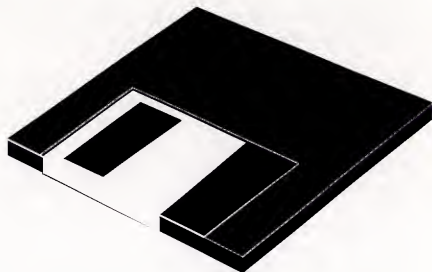
ALS U KOPIJ INSTUURT ...

voor het 'Kerknieuws' in *De Ster*, wilt u dan even aan het volgende denken:

* Als u een computer ter beschikking hebt, waardeert de redactie het zeer als u de tekst niet alleen op papier, maar ook op diskette instuurt. We zijn niet kieskeurig met het bestandsformaat: stuurt u ons gerust uw WordPerfect-, Word-, Write- of ASCII-bestand.

* Als u ons een verslag van een evenement stuurt, doe het dan zo snel mogelijk nadat het heeft plaatsgevonden: het 'Kerknieuws' gaat bijna twee maanden voor het verschijnen van het desbetreffende nummer naar de drukker. Daarom zullen wij zelden iets plaatsen dat al enkele maanden oud is op het moment dat het ons bereikt.

* Een verslag van een activiteit maakt meer kans om geplaatst te worden als u er foto's van meestuurt.<

AANKONDIGING: VIERDE INTERNATIONALE KUNSTWEDSTRIJD

SALT LAKE CITY. HLD-kunstenaars uit de hele wereld worden uitgenodigd om nieuwe kunstwerken te scheppen voor de Vierde internationale Kunstwedstrijd die is uitgeschreven door het Museum voor kerkgeschiedenis en kunst.

Volgens de directeur van het museum, Glen M. Leonard, behoren de kunstwerken als thema te hebben: '150 jaar pionieren' in de kerk. Kunstwerken die voor de expositie worden geselecteerd, zullen tijdens de lente en zomer van 1997 tentoongesteld worden in het museum, in het jaar waarin gevierd wordt dat de mormoonse pioniers honderdenvijftig jaar eerder in de Salt Lake Valley aankwamen. De in te dienen kunstwerken behoren een thema, waarde, denkbeeld of beeld weer te geven gebaseerd op HLD-pioniers uit het verleden en het heden. 'Wij moedigen de kunstenaars aan om kunstwerken in te dienen die opgedragen zijn aan het pionieren in de twintigste eeuw in alle delen van de wereld', zegt broeder Leonard. Robert O. Davis, de museumconversator die over de expositie gaat, zegt daar verder over: 'Terwijl wij de pioniers eren die zich in de Salt Lake Valley gevestigd hebben, willen wij ook aandacht schenken aan de HLD-pioniers in andere landen en andere culturen. Wij hopen thema's te zien die aangeven wat het inhoudt om de moeilijkheden van de huidige wereld het hoofd te bieden, net zoals die van de negentiende eeuw.'

'De kunstenaars kunnen de eerste pioniers uitbeelden, of uitbeelden hoe de pioniersgeest hun als heiligen der laatste dagen moed geeft in hun dagelijks leven.'

Zowel beroeps- als amateurkunstenaars kunnen een opgaveformulier voor de wedstrijd aanvragen bij het dichtstbijzijnde distributiecentrum. Op dat formulier staat het proces aangegeven voor het indienen van de kunstwerken en worden de prijzen opgesomd die zullen worden uitgereikt bij de opening van de expositie op 28 maart 1997. De kunstenaars behoren allereerst vóór 1 november 1996 een kleurendia of kleurenfoto van hun werk in te dienen. Na een voorlopige selectie zullen de uitgekozen kunstenaars worden uitgenodigd om hun eigenlijke werkstuk in te leveren voor de uiteindelijke

jurering. De verzending kan gedaan worden door middel van de distributiecentra van de kerk. Enkele kunstwerken zullen voor de permanente verzameling van het museum worden aangekocht met geld uit particuliere donaties.

Het museum heeft sinds 1988 elke drie jaar een kunstwedstrijd uitgeschreven om HLD-kunstenaars aan te moedigen nieuwe kunst te scheppen met als thema de geschiedenis, activiteiten en leerstellingen van de kerk. Aan de wedstrijd van 1994 deden meer dan vijfhonderd HLD-kunstenaars uit de hele wereld mee met schilderen en kunstwerken in hout, steen, klei, metaal, papier en rotan. Daarvan zijn er toen tweehonderd geselecteerd voor de expositie.<

IN DE VOETSTAPPEN VAN ... ?

Een activiteit van de APJV uit de gemeente Leeuwarden.

Moette met de route door de wildernis.

'Heer, schenk ons een behouden vaart...

De APJV ging in de voetstappen van 'Nefi' volgen, maar dat wisten ze nog niet toen ze op 26 augustus op stap gingen. Met voedsel voor onderweg vertrokken ze vanaf het startpunt, waarna ze onderweg opdrachten moesten uitvoeren. Al gauw daalde de stemming flink. Het heen-en-weer-geloop met het kompas bracht hen niet veel verder — ze bleven maar door de 'wildernis' zwerven. Tot overmaat van ramp moest er tweemaal een afvaardiging naar het startpunt terug om, respectievelijk, een kaart en een kaarthoekmeter te halen. En die kregen ze alleen maar als die ruilden tegen het waardevolle kompas...

Bij een watertje aangekomen moesten ze een boot opblazen. Alleen was er nergens een boot te zien. Er was alleen maar een enthousiaste JV-presidente die vanuit de bosjes stond te wuiven. Gelukkig wist zij wel waar de boot verstopt was. Althans, dat bleek toen iemand verstandig werd en het haar vroeg. En toen kon er gevaren worden. Maar daarbij was het niet voor iedereen even eenvoudig om de juiste richting te vinden... Intussen hing de lunch al in de bomen op het gezelschap te wachten. Na de picknick werd het geheim van de route ontsluitend: als je alle opdrachten op de juiste

manier op papier zette, was de uitkomst van de afgelegde afstand het woord 'Nefi'. Waarom geen 'NePhi'? Men baalde tenslotte al genoeg van het heen en weer sjouwen... Maar ze konden zich nu voorstellen hoe Lehi, Nephi en hun gezinsleden zich in de wildernis hadden gevoeld — ook al zwierven die wel acht jaar rond in plaats van 80 minuten!

Net als bij de groep van Lehi was het moeilijk om een groep van zeven APJV-jongeren eensgezind de opdrachten te laten uitvoeren. Een paar waren enkele malen zover dat ze wilden 'kappen' en 'naar huis' wilden gaan. Dat deed denken aan Laman en Lemuel en de dochters van Ismaël.

De enigen die voortdurend de lol van de activiteit bleven inzien, waren de JM-president (die als een soort 'Heilige Geest' ingreep als de jeugd er echt net meer uitkwam), de JV-presidente (die veel 'inspiratie' gaf tijdens het 'bouwen' van de boot), en de seminarieleerkracht. Maar ja, die kenden dan ook de eindbestemming en het 'grote plan'. Net als Lehi en Nephi wisten zij het 'waarom' en 'waarheen'.

Het was een aardige inleiding op het seminarie van volgend jaar!

Nieuwe gebiedspresidiums

De gereorganiseerde presidiums van de 22 bestuursgebieden binnen de kerk weerspiegelen de veranderingen in de taakverdeling die onlangs door het Eerste Presidium zijn bekendgemaakt. Elk gebiedspresidium bestaat uit leden van de Zeventig, met uitzondering van drie gebieden waar onlangs geroepen gebiedsautoriteiten als raadgever in het presidium werkzaam zijn: Hugo A. Catrón, Zuid-Amerika-Zuid; C. Scott Grow, Noord-Amerika-Noordwest; and Carl B. Pratt, Zuid-Amerika-Noord. □

4. Noord-Amerika-Zuidoost

F. BURTON
HOWARD
EERSTE
RAADGEVER

STEPHEN D.
NADALIID
PRESIDENT

JOHN K.
CARMACK
TWEDE
RAADGEVER

5. Noord-Amerika-Zuidwest

F. ENZO
BUSCHE
EERSTE
RAADGEVER

W. MACK
JAWRENCE
PRESIDENT

LYNN A.
MICKELSEN
TWEDE
RAADGEVER

1. Noord-Amerika-Noordwest

GLENN L.
PACE
EERSTE
RAADGEVER

SPENCER J.
CONDE
PRESIDENT

C. SCOTT
GROW
TWEDE
RAADGEVER

2. Noord-Amerika-Midden

HUGH W.
PINCOCK
EERSTE
RAADGEVER

WILLIAM R.
BRAFORD
PRESIDENT

LIONEL
KENDRICK
TWEDE
RAADGEVER

3. Noord-Amerika-Noordoost

W. DON IADD
EERSTE
RAADGEVER

VAUGHN J.
FEATHERSTONE
PRESIDENT

MARTIN K.
JENSEN
TWEDE
RAADGEVER

6. Noord-Amerika-West

LANCE B.
WICKMAN
EERSTE
RAADGEVER

LOREN C.
DUNN
PRESIDENT

C. MAX
CALDWELL
TWEDE
RAADGEVER

7. Utah-Noord

ROBERT E.
WELLS
EERSTE
RAADGEVER

ALEXANDER B.
MORRISON
PRESIDENT

ROBERT K.
DELENNBACH
TWEDE
RAADGEVER

8. Utah-Zuid

JAMES M.
PARAMORE
EERSTE
RAADGEVER

EARL C.
TINGEY
PRESIDENT

GENE R.
COOK
TWEDE
RAADGEVER

9. Mexico-Noord

JOHN M.
MADSEN
EERSTE
RAADGEVER

ANGEL ABREA
PRESIDENT

ANDREW W.
PETERSON
TWEDE
RAADGEVER

10. Mexico-Zuid

GARY J.
COLEMAN
EERSTE
RAADGEVER

D. TODD
CHRISTOFFERSON
PRESIDENT

CARLOS H.
AMADO
TWEDE
RAADGEVER

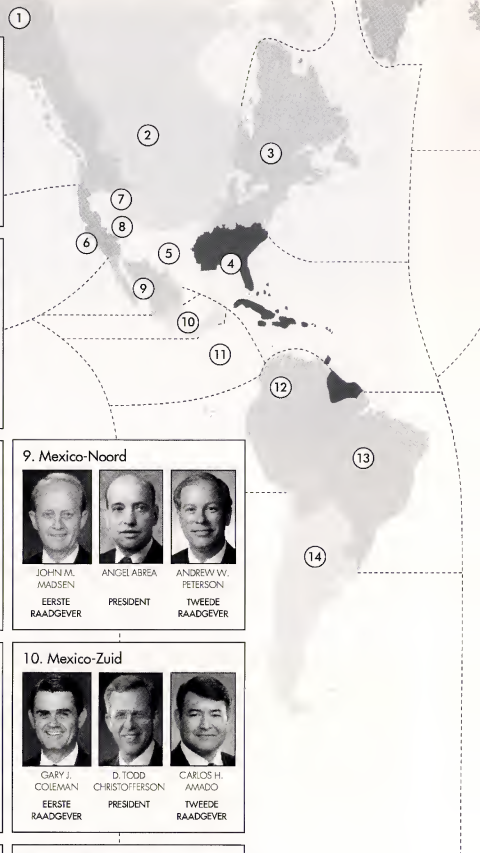
11. Midden-Amerika

UNO ALVAREZ
EERSTE
RAADGEVER

JOSEPH C.
MILREN
PRESIDENT

JORGE A.
ROJAS
TWEDE
RAADGEVER

DE KINDERSTER

95E JAARGANG

DE KERK VAN JEZUS CHRISTUS VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

NOVEMBER 1995

DE DOOP VAN JEZUS

We weten niet veel over de jonge jaren van Jezus. In de Bijbel lezen we over zijn geboorte, zijn onderricht in de tempel toen hij twaalf was, en de algemene mededeling dat hij 'toe(nam) in wijsheid en grootte en genade bij God en mensen' (Lucas 2:52).

In de Bijbelvertaling van Joseph Smith staat verder dat Jezus broers had en sterker werd naarmate Hij wachtte op het begin van zijn bediening. In die wachttijd hielp Hij zijn vader, sprak Hij niet als andere mannen, en hoefde Hij niet als anderen te worden onderricht (zie BJS, Matteüs 3:24–26).

Jezus Christus was dertig toen hij aan zijn bediening begon. Hij reisde uit Galilea naar de rivier de Jordaan, waar Johannes de Doper aan het prediken en dopen was. Jezus vroeg aan Johannes of hij Hem wilde dopen. Aanvankelijk wilde Johannes dat niet omdat hij vond dat hij eerder zelf door Jezus gedoopt moest worden. Maar Jezus legde uit

dat hij door Johannes gedoopt moest worden om alle geboden van onze Hemelse Vader te vervullen. Dus ging Johannes met Hem het water in en doopte hij Hem (zie Matteüs 3:13–15; BJS, Matteüs 3:44; zie ook 2 Nephi 31:5–13).

'Terstond nadat Jezus gedoopt was, steeg Hij op uit het water. En zie, de hemelen openden zich [voor Johannes], en hij zag de Geest Gods nederdalen als een duif en op Hem [Jezus] komen.

'En zie, een stem uit de hemelen zeide: Deze is mijn Zoon, de geliefde, in wie Ik mijn welbehagen heb' (Matteüs 3:16–17; zie BJS, Matteüs 3:45–46).

De doop van Jezus is niet alleen belangrijk omdat we erdoor leren dat wij ons ook moeten laten dopen, maar bovendien omdat het een schriftuurplaats is waar alle drie de leden van de Godheid tegelijkertijd aanwezig zijn: Jezus Christus werd gedoopt; God de Vader sprak; en de Heilige Geest, een geest in de vorm van een persoon, daalde als een duif neer op Christus. Alle drie de leden van de Godheid zijn afzonderlijke personen, ieder is een God, en allen werken samen om de onsterfelijkheid en het eeuwige leven van de mens tot stand te brengen. □

Op de omslag:

Kohumotini Heiti (6) uit Heiti (Tahiti) houdt van het jeugdwerk, zingen en tekenen. Hij helpt zijn ouders thuis en harkt graag bladeren. Zie 'Vrienden in het nieuws', blz. 14.

IK BEN EERBIEDIG IN DE KERK

Diana Eckersell Janson

Ik ben eerbiedig in de kerk
Van mijn hoofd
(*handen op je hoofd*)
Tot mijn tenen.
(*raak je tenen aan*).

Wanneer ik loop
(*loop op de plaats*)
Zet ik mijn voeten
Zachtjes neer.

Wanneer ik praat,
Doe ik dat zachtjes,
(*leg een wijsvinger op je lippen*)
Niet hard en luid.
(*schud met je hoofd*)

Wanneer ik luister,
(*hou je hand achter je oor*)
Blijven mijn lippen op elkaar.
(*doe je mond op slot*)

En ik doe mijn armen over elkaar.
(*doe je armen over elkaar*)

Wanneer ik bid,
Buig ik mijn hoofd
(*buig je hoofd*)
En doe ik mijn ogen dicht.
(*doe je ogen dicht*)

Ik ben eerbiedig in de kerk,
Van mijn hoofd
(*handen op je hoofd*)
Tot mijn tenen.
(*raak je tenen aan*)

ILLUSTRATIE: ELSE BACK

THUISKOMEN

Clyn D. Barrus

(Gebaseerd op een ware gebeurtenis)

Op de grote boerderij waar ik in de jaren veertig opgroeide, waren de werkpaarden vervangen door de tractor. Daarom liet mijn vader de paarden alleen maar grazen, behalve wanneer de kinderen ze wilden berijden. Ik koos altijd Banner, ondanks zijn dikke, bejaarde, afgepeigerde lijf.

Op zomeravonden hielp mijn vader me Banner zadelen en stuurde ons erop uit om de koeien naar huis te brengen voor het melken. De koeien graasden in een weiland dat aan drie kanten een afrastering had, en aan de vierde kant alleen maar door de rivier de Teton begrensd werd. Achter het stroombed van de rivier liepen er over een bevoeiingsvlakte kriskras allerlei kleinere

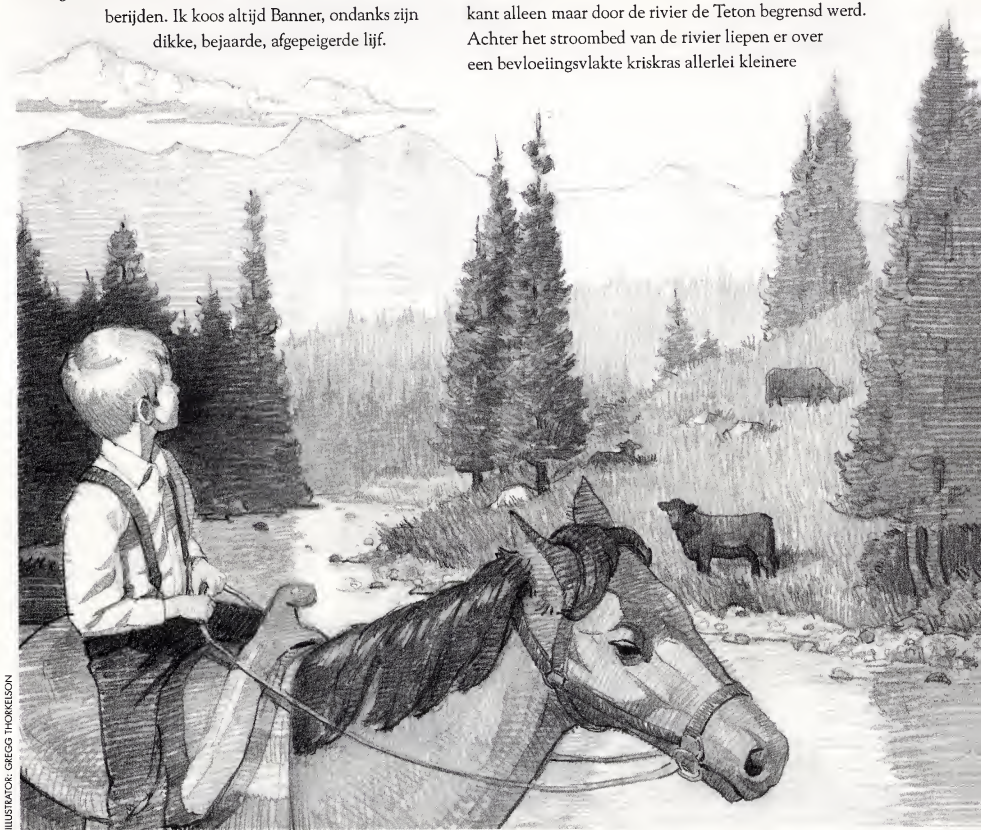

ILLUSTRATION: GREGG THORKELESON

stroompjes. In het voorjaar trad de rivier buiten haar oevers en ontstonden er allerlei eilandjes en moerassen vol kreupelbosjes.

Soms zagen de koeien aan de overkant onaangeroerd gras en zwommen ze de snelstromende rivier over om het op te eten. Daarna wandelden ze dan de dichte kreupelbosjes in en waren wel eens moeilijk te vinden. Vader had me uitdrukkelijk opgedragen om thuis hulp te halen als de koeien aan de andere kant

maar toen ik bij de wei kwam, zag ik dat de koeien ondanks de hoge waterstand de rivier waren overgezwommen.

Ik wist niet wat ik moest doen. Ik wist dat als ik naar huis ging om hulp te halen, de film waarschijnlijk al half voorbij zou zijn voordat we de koeien gevonden hadden, ze gemelkt hadden, en de andere karweitjes hadden gedaan. Ik besloot zelf achter de koeien aan te gaan, ook al was ik vaak gewaarschuwd dat niet te doen.

Ik wist dat paarden goed konden zwemmen, want ik had ze vaak de rivier zien oversteken, maar toch aarzelde Banner toen ik hem de koude, snelstromende rivier instuurde. Terwijl hij met snelle, schokkerige bewegingen zwom, hield hij zijn hoofd nauwelijks boven water. Als er een volwassene op hem had gezeten, had die zijn hoofd ook boven water gehad, maar omdat ik nog zo klein was, was ik helemaal onder water. Ik moest de zadelpkop vasthouden om te voorkomen dat ik door de verraderlijke stroming werd meegevoerd. Maar daardoor bleef ik wel onder water, behalve die keren dat Banner stotende bewegingen vooruit maakte. Dan kwam mijn hoofd lang genoeg boven water om lucht te happen.

Toen Banner eindelijk op de regenoverliggende oever klom, besefte ik dat ik mijn

van de rivier waren. Dus wist ik dat ik nu niet achter ze aan mocht gaan, maar naar huis moest terugkeren om hulp te halen.

Vroeg in het voorjaar, kort nadat ik zeven was geworden, had ik op een zaterdagavond grote haast om de koeien voor het melken naar huis te brengen. Mijn ouders hadden namelijk beloofd dat we naar de bioscoop mochten als we onze karweitjes op tijd afkregen. Ik liet Banner zo hard lopen als hij op zijn hoge leeftijd kon,

leven in ernstig gevaar had gebracht en dat ik iets verschrikkelijks had gedaan – ik was mijn vader bewust ongehoorzaam geweest. Ik dacht dat ik het alleen maar goed kon maken door de koeien veilig naar huis te brengen. Misschien kon mijn vader het me dan vergeven.

Banner en ik dwaalden een tijdlang door het overstromde gebied, staken moerassige stukken en stroompjes over en zochten de koeien in de dichtbegroeide kreupelbosjes. Toen het ging schemeren, begon ik te beseffen dat ik ze misschien wel helemaal niet zou vinden. Bovendien wist ik niet helemaal zeker waar ik was, en ik begon bang te worden dat ik misschien de weg naar huis niet zou kunnen vinden.

Uiteindelijk hoorde ik de koeien in de verte. Ik vond ze op een eilandje. We staken over naar het eilandje.

Net toen het donker werd begon ik de koeien bij elkaar te drijven.

Meestal waren de koeien er rond melktijd wel voor te vinden om naar de schuur terug te keren, maar die avond hadden ze geen zin om mee te gaan – waarschijnlijk vanwege het duister en het koude water dat ze zouden moeten oversteken. Ik deed alle mogelijk pogingen om ze in beweging te krijgen, maar telkens wanneer we bij het water kwamen, draaiden ze om en renden terug naar het midden van het eilandje.

Ik werd overvallen door een enorm gevoel van wanhoop. Ik was nat en koud, verdwaald en bang. En erger nog: ik besepte heel goed dat ik door mijn ongehoorzaamheid in die ellendige toestand was terechtgekomen.

Huilend steeg ik af. Ik liet me aan de voeten van Banner op de grond vallen. Onder diep snikken probeerde ik een eenvoudig maar oprecht gebed uit te spreken. Ik bleef maar herhalen tegen mijn Hemelse Vader: 'Het spijt me. Vergeef me! Het spijt me. Vergeef me!'

Een tijdlang bad ik met gebogen hoofd. En toen ik eindelijk opkeek, zag ik een in het wit geklede figuur uit de rivier komen en naar mij toelopen. Ik was er in het donker van overtuigd dat het een engel moest zijn die naar me toe was gestuurd om mijn gebed te verhoren. Ik bewoog me niet toen de figuur op me af kwam. Ik was diep onder de indruk van wat ik zag. Zou de Heer ècht een engel sturen naar mij, terwijl ik zo ongehoorzaam was geweest?

Toen zei een bekende stem: 'Ik heb je overal gezocht, jongen.' Ik herkende mijn vader en rende op zijn uitgestrekte armen af. Hij hield me even vast totdat ik eindelijk ophield met snikken. Toen zei hij vriendelijk: 'Ik heb me zorgen gemaakt. Ik ben blij dat ik je gevonden heb.'

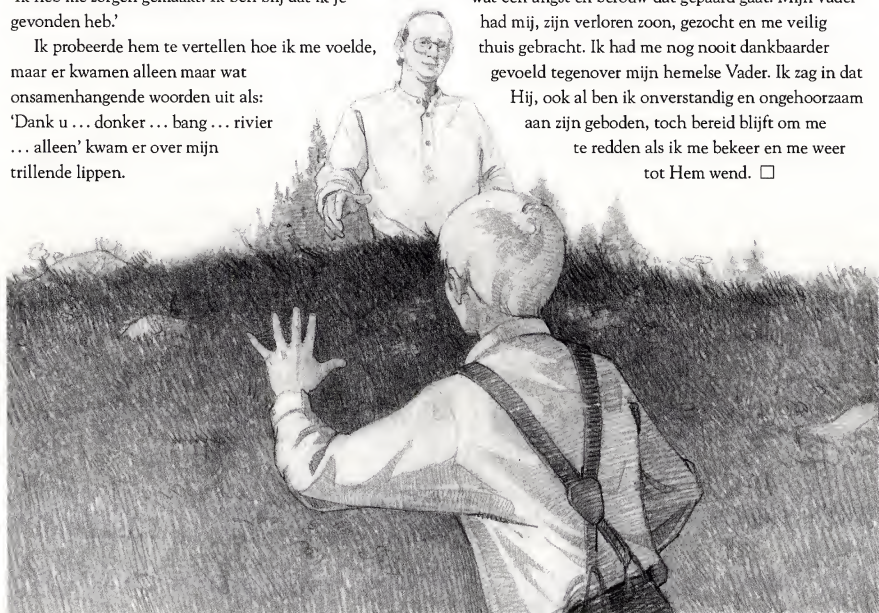
Ik probeerde hem te vertellen hoe ik me voelde, maar er kwamen alleen maar wat onsamenhangende woorden uit als: 'Dank u ... donker ... bang ... rivier ... alleen' kwam er over mijn trillende lippen.

Ik zal nooit begrijpen hoe mijn vader alles de volgende paar minuten organiseerde. We klommen samen op Banner en begonnen de koeien bij elkaar te drijven. Vader floot schel en de koeien leken zich in een rij op te stellen, waarop ze door de verschillende armen van de rivier naar huis begonnen te marcheren. Later hoorde ik dat toen mijn vader merkte dat ik niet terugkwam van de wei, hij er met de wagen op uit was gereden om me te zoeken. Toen hij mij en de koeien niet kon vinden, wist hij dat ik de rivier was overgestoken en dat ik me in gevaar bevond. Omdat het donker was, nam hij niet de tijd om nog meer hulp te halen, maar deed al zijn kleren uit, behalve zijn lange winterondergoed, knoopte met de schoenveters zijn schoenen om zijn nek, en zwom de verraderlijke rivier over op zoek naar mij.

Voor mij was hij een held. Hij had mij gered van de verschrikkelijkste ervaring in mijn jonge leven en had vrees en gevaar verjaagd en die vervangen door liefde en veiligheid. Ik zal me altijd blijven herinneren hoe het was om op Banner terug te rijden met vaders armen om me heen en hem te horen zeggen: 'Alles is nu in orde. Je bent veilig.'

Ik was ongehoorzaam geweest en had geleerd met wat een angst en berouw dat gepaard gaat. Mijn vader had mij, zijn verloren zoon, gezocht en me veilig thuis gebracht. Ik had me nog nooit dankbaarder gevoeld tegenover mijn hemelse Vader. Ik zag in dat

Hij, ook al ben ik onverstandig en ongehoorzaam aan zijn geboden, toch bereid blijft om me te redden als ik me bekeer en me weer tot Hem wend. □

REINE GEDACHTEN

Karen Ashton

'Als er iets deugdelijk, liefelijk, eervol of prijzenswaardig is, dan streven wij dat na' (Geloofsartikelen 1:13).

Heb je weleens een slechte gedachte gehad?

Dat is geen fijn gevoel. Soms komen die gedachten helemaal vanzelf. Maar je kunt ze kwijtraken!

Je kunt maar één gedachte tegelijk hebben. Dus wanneer er een slechte gedachte opkomt, gooi je die eruit en vervang je 'm door een goede gedachte. Zing bijvoorbeeld een jeugdwerkliedje of een lofzang. Of denk aan al je zegeningen en noem ze hardop. Denk aan al het moois in de natuur dat hemelse Vader en Jezus voor je gemaakt hebben.

Je ogen en oren zorgen ook voor gedachten. Meestal kun je kiezen wat er in je gedachten komt. Je nodigt goede of slechte gedachten uit door waar je naar besluit te kijken of luisteren. Het dertiende geloofsartikel zegt ons wat wij het beste kunnen kiezen. Er staat: 'Als er iets deugdelijk, liefelijk, eervol of prijzenswaardig is, dan streven wij dat na.'

Kijk je tv of video, vraag je dan af: 'Als Jezus nu samen met mij naar de tv keek, zou ik dan naar dit programma kijken?' Als het antwoord 'nee' is, doe de tv dan uit of ga de kamer uit. Luister je naar muziek, vraag je dan af: 'Zou mijn hemelse Vader deze muziek fijn vinden?' Als het antwoord 'nee' is, doe de muziek dan uit of ga de kamer uit.

Wij hebben geheugensteuntjes nodig om beter het goede te kunnen kiezen. Op de volgende bladzijde vind je geheugensteuntjes in de vorm van een boekelegger en twee kaartjes. Leg ze in een boek, of zet ze op de tv, de radio of de cd-speler.

Instructies

Kleur de kaartjes en de boekelegger en knip ze uit. Vouw de kaartjes langs de stippellijn. Zet het omgevouwen

strookje van het kaartje op de tv, radio of cd-speler vast door er iets zwaars op te zetten of 'm vast te plakken, en laat het onderste deel naar beneden hangen op een plek waar je het geheugensteuntje makkelijk kunt zien. Gebruik de boekelegger in de boeken die je leest.

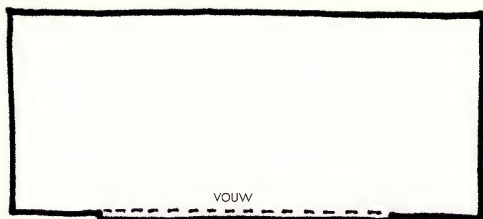
Participatieperiode

1. *Besprek situaties waarin kinderen zelf kunnen kiezen waarnaar ze kijken of luisteren. Bijvoorbeeld: a. Je bent bij een vriend(in), en hij (of zij) wil een video kijken die je ouders niet goed vinden. Wat moet je doen? b. Je kijkt naar een tv-programma en beseft dat het wel erg gewelddadig is. Wat moet je doen? c. Je rijdt met iemand mee in zijn auto. De muziek op de radio is lawaaiig en oneerbiedig. Wat moet je doen?*

2. *Nodig een forum van volwassen leden, inclusief een lid van de bisschop, uit om met de kinderen te bespreken hoe zij hebben moeten kiezen waarnaar zij keken of luisterden toen ze jong waren, en wat hen geholpen heeft om het goede te kiezen. Ieder lid van het forum kan enkele minuten de tijd nemen om het onderwerp te bespreken. Daarna kunnen de leerkrachten de kinderen helpen vragen te bedenken voor het forum.*

3. *Verzamel materiaal – zoals verhalen, spelletjes, handvaardigheidsmaterialen of puzzels – waar de kinderen wat mee kunnen doen in plaats van tv of video te kijken. Doe voor elk kind een aantal in een envelop of doosje. Laat de kinderen de doosjes of enveloppen versieren. Voeg er in de loop van een aantal weken nog artikelen aan toe.*

4. *Leg uit dat je je fijn kunt voelen als je besluit te denken aan al het moois dat hemelse Vader en Jezus de aarde hebben gegeven. Laat plaatjes van de natuur zien, of iets anders uit de natuur – zoals zaadjes, vruchten, bladeren, bloemen of eieren – en bespreek ze. Laat de kinderen vervolgens een tekening maken van wat hij of zij meent dat hem of haar van liefde en dankbaarheid zal vervullen. □*

DENK
ERAAN:

DENK
ERAAN:

...daarnaar

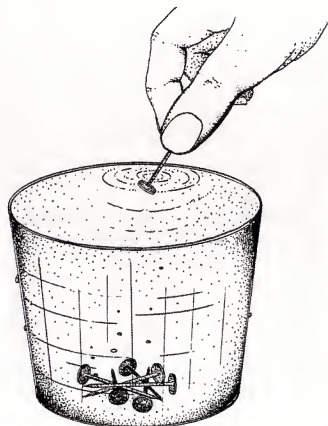
streven

wij.

HOEVEEL SPIJKERS?

James Edgar Hyer

Aanwijzingen: Zet een drinkglas op een vlakke ondergrond, vul het tot de rand met water, doe er spijkers in tot het water over de rand stroomt. Doe elke spijker er voorzichtig in: houd hem een voor een in de buurt van de punt vast en laat de kop voorzichtig in het water glijden alvorens hem los te laten. Tel eens hoeveel spijkers erin zijn gedaan. Probeer het experiment daarna met een glas dat van boven breder is. Hoeveel spijkers kunnen er dit keer bij?

Waarom zoveel?

Waarom waren er zoveel spijkers nodig om het water over de rand te laten lopen? Allereerst nemen de spijkers helemaal niet zoveel ruimte in als lijkt, want het water vult de ruimte tussen de spijkers op.

Bovendien puilt het water tot boven de rand van het glas uit voordat het glas overloopt. Dat komt omdat er spanning staat op het wateroppervlak, wat inhoudt dat het water dat contact heeft met de lucht erboven zich gedraagt alsof het met een soort dun 'vel' bedekt is, waardoor het iets uitrekt als je de spijkers voorzichtig in het glas doet. En omdat er in een glas met een brede bovenkant meer water in contact staat met de lucht erboven, kun je er, als het goed is, meer spijkers in doen. □

OUDE TESTAMENT-SPEL

Rosie Centrone

Pas de mensen uit het Oude Testament bij iets dat bij hen hoort.

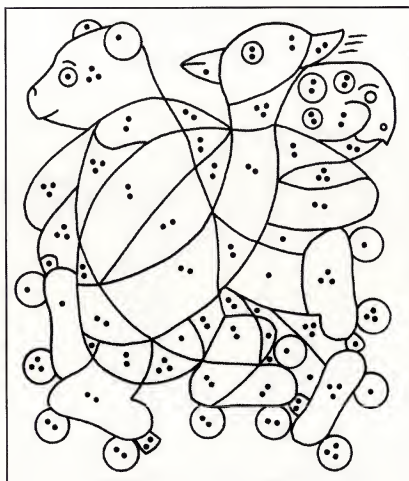
1. Daniël	a. Olie
2. David	b. Leeuwekuil
3. Elia	c. Eerstegeboorterecht
4. Elisa	d. Slinger
5. Esau	e. Raven
6. Jona	f. Ark
7. Mozes	g. Walvis of grote vis
8. Noach	h. Tien geboden

Oude Testament-spel: 1-b, 2-d, 3-e, 4-a, 5-c, 6-g, 7-h, 8-f.

ROLSCHAATSPRET

Roberta L. Fairall

Kijk wie hier rolschaatst door alle vakjes in te kleuren die twee stipjes hebben.

EEN LEERZAAM UITSTAPJE

Bruce T. Forbes

Het was een gewone zondagochtend, totdat we het klasje binnengingen. Onze nieuwe jeugdwerkleraar, broeder Smits, wachtte al op ons.

'We maken vandaag een leerzaam uitstapje', kondigde hij aan toen Suzanne het openingsgebed gedaan had. Hij deed zijn jas aan, pakte zijn stok en liep de klas uit. 'De bisschop heeft ons toestemming gegeven.'

Broeder Smits had een ondeugend lichtje in zijn ogen. Omdat hij oud is en met een stok loopt, was het niet moeilijk voor ons om hem bij te houden.

'Waar gaan we heen?' vroeg ik toen we naar buiten gingen en het pad naar de parkeerplaats opliepen.

'Naar een heel bijzondere bibliotheek', legde broeder Smits uit terwijl het lichtje in zijn ogen nog ondeugender werd.

In onze woonplaats was er pas een nieuwe bibliotheek geopend, maar ik was er nog niet geweest. Dit werd leuk!

Maar toen bedacht ik iets.

'De bibliotheek is dicht. Het is zondag!'

Broeder Smits glimlachte toen we bij de parkeerplaats waren. 'Deze bibliotheek is altijd open wanneer iemand iets wil lezen en leren.' We keken elkaar allemaal

ILLUSTRATION: SHAUNA MOONEY KAWASAKI

verbaasd aan: niets in onze woonplaats was zo vaak open!

'Wat voor bibliotheek is het?' vroeg David. Davids vader was advocaat, en hij wist dat advocaten hun eigen bibliotheken vol juridische boeken hadden.

'Het is een heilige bibliotheek,' antwoordde broeder Smits.

'Bedoelt u de mediatheek?' vroeg Suzanne terwijl ze achterom keek. Haar moeder was de mediathecaresse, en ze wist dat daar veel boeken, platen en bandjes over het evangelie waren.

'Nee, niet de mediatheek.' Broeder Smits pakte zijn autosleutels en deed de deur van zijn busje open.

'Iedereen instappen!' We stapten allemaal in en deden ons best om een plekje bij een raam te krijgen.

Broeder Smits legde intussen meer uit over zijn geheimzinnige bibliotheek. 'Hij heeft twee kamers: een "oude kamer" en een "nieuwe kamer".'

'Onze nieuwe stadsbibliotheek heeft alleen al voor kinderboeken twee kamers!' flapte Jared eruit.

'Deze heilige bibliotheek heeft niet erg veel boeken,' zei broeder Smits. 'Het zijn er maar 66, om heel precies te zijn.'

'Wij hebben wel meer boeken bij ons thuis!' riep Jan uit.

'In de oude kamer zijn er 39

boeken,' vervolgde broeder Smits met een glimlach.

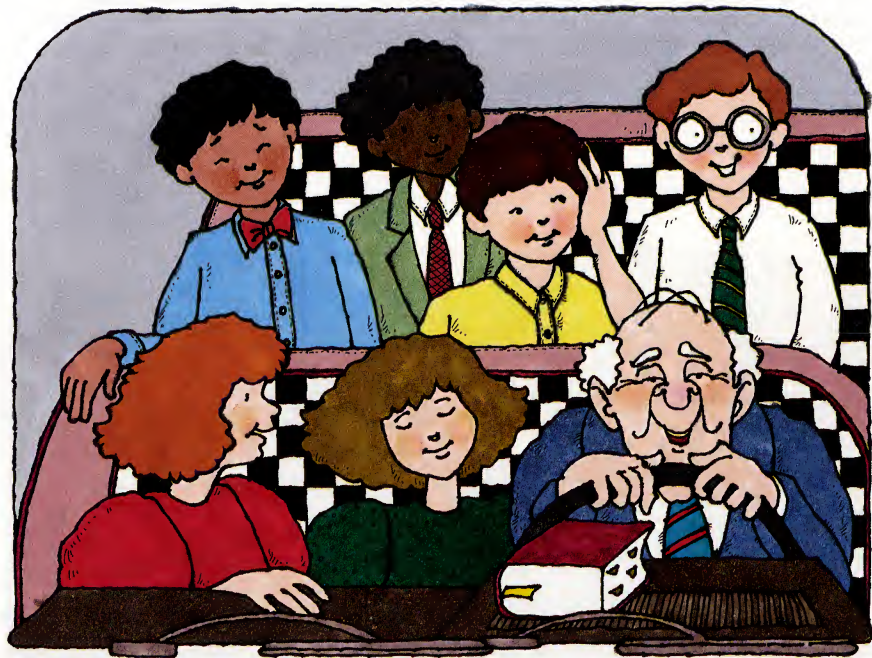
'Wat voor soort boeken?' vroeg David.

'Nou, de eerste vijf worden wel eens "De wet" genoemd.'

'Mijn vader gebruikt ook wetboeken,' zei David.

'Deze wetboeken leren ons Gods wetten. Ze leren ons veel over de schepping en over Adam en Eva. En ze leren ons veel over Mozes en de wetten die God hem gegeven heeft.'

Broeder Smits stopte even, maar niemand zei iets, dus ging hij verder. 'Er zijn twaalf geschiedenisboeken die ons vertellen hoe de

mensen gezegend werden wanneer ze God gehoorzaamden, en hoe ze gestraft werden wanneer ze niet gehoorzaamden.'

'Is er ook poëzie?' vroeg Michelle. 'Ik ben gek op gedichten.'

'Ja,' antwoordde broeder Smits, 'er zijn vier boeken met poëzie en nog een boek met wijze uitspraken.'

Nu hadden we wel door dat broeder Smits de motor niet gestart had. We zaten gewoon in zijn busje te praten.

'En de laatste boekenverzameling in de oude kamer van de heilige bibliotheek bestaat uit zeventien boeken die geschreven zijn door profeten.'

'Wat hebben ze geschreven?' vroeg Jan.

'Ze leren de mensen God te gehoorzamen en vertellen ons over toekomstige gebeurtenissen.'

Zo langzamerhand beseften de meesten in de klas wel dat we het geen gewoon leerzaam uitstapje

werd. Maar we wilden toch meer te weten komen over die heilige bibliotheek.

'In de nieuwe kamer van de bibliotheek zijn er 27 boeken,' ging broeder Smits verder.

'Ja,' zei Suzanne, 'en vier daarvan zijn geschiedenisboeken!'

Suzanne leek al te weten waar broeder Smits het over had, maar ik nog steeds niet.

'Eigenlijk zijn het er vijf,' zei hij tegen haar, 'maar in vier van die boeken, die soms de Evangelien genoemd worden, vertellen vier verschillende schrijvers over het leven en de leringen van Jezus.'

'En de rest van de boeken?' vroeg ik.

'Die bestaan uit brieven van kerkleiders aan kerkleden die in andere plaatsen woonden,' legde broeder Smits uit. Hij was blij dat ik zo geïnteresseerd was.

'Waar is die bibliotheek?' vroeg ik.

'In mijn hand.' Broeder Smits hield een boek omhoog.

'De Bijbel!' riep David uit.

'Het Griekse woord voor bijbel,' legde broeder Smits uit, 'betekent "boeken".'

'O, het Oude en Nieuwe Testament zijn de twee "kamers"! riep ik uit.

'Wat heb je vandaag in het jeugdwerk geleerd?' vroeg mijn moeder later die dag. Ze vroeg dat altijd, maar ik kon het me meestal niet zo goed herinneren.

'We hebben geleerd dat we een hele bibliotheek mee naar de kerk nemen,' antwoordde ik trots.

Mama keek me vreemd aan. Maar toen fluisterde papa: 'Broeder Smits is zijn nieuwe jeugdwerkleider', en toen maakte haar verbazing plaats voor een begrijpende blik.

Ik kan niet wachten om volgende week zondag naar de kerk te gaan. Broeder Smits zegt dat hij ons weer mee op een leerzaam uitstapje neemt. □

VRIENDEN IN HET NIEUWS

• *Noel Go Paranda jr.* (12) uit Manila (Filipijnen) doet het erg goed op school en heeft een leiderschapsonderscheiding gekregen. Hij wil later op zending.

Friedrich Schwing (8) uit Donauessingen (Duitsland) kon het vierde geloofsartikel al uit zijn hoofd zingen toen hij nog maar vijf was. Hij speelt graag met zijn vrienden.

Sylvian Elsner Gray uit de gemeente Corazol in Belize is onze hemelse Vader erg dankbaar dat hij zich kon laten dopen. Hij hoopt op zijn negentiende op zending te gaan.

Timothy Zemp (6) uit Teissendorf (Duitsland) helpt zijn moeder goed. Hij zeumt de ramen, geeft planten water, en zorgt voor zijn zusje, Patricia. Hij speelt graag voetbal en basketbal.

Nicholas Mau (12) uit Haumi, Moorea (Frans-Polynesië), vindt de gezinsavond fijn en voelt zich bij het bidden **dicht** bij zijn hemelse Vader. Hij houdt van rekenen en speelt graag voetbal.

U toanui (8) uit Heiri, Tahiti (Frans-Polynesië) vindt het fijn om in de Schriften te lezen. Hij doet graag aan hardlopen, en hij eet het liefst spaghetti.

Alice Malzl (12) uit Salzburg (Oostenrijk) heeft lezen, fietsen en turnen als lievelingsbezigheden. En ze vindt het leuk dat ze een tweeling is.

De jeugdwerkkinderen uit Randfontein, Tockumsrus (Zuid-Afrika) vonden het fijn om tijdens de participatieperiode meer over de tempel te weten te komen. De zendelingzusters gaven de les en lieten de kinderen zien hoe ze een mobiel moesten maken als herinnering aan wat ze hadden geleerd.

HANDWERKEN VAN TATOK EN SAMANTHA KARENDIALE

KIES DE GOEDE WEG

Ouderling L. Tom Perry

van het Quorum der Twaalf Apostelen

Onlangs vergaderde ik op een reis naar Nieuw-Zeeland met een zendingspresident die een prachtige dasspeld droeg met het inspirerende KGW – ofwel 'Kies de goede weg' – embleem. 'Toen ik bisschop was,' legde hij uit, 'had ik een gesprek met een goed uitziende jongeman die het Aäronisch priesterschap zou ontvangen. Hij vertelde me een bijzonder verhaal. Hij zei dat hij en enkele vrienden op een dag na school een pakje sigaretten vonden. Ze besloten om naar een rots te lopen en de sigaretten daar op enkele zwerfkeien op te roken. Ze staken op, en de jongeman zei dat hij, toen hij naar de brandende sigaret keek, zijn KGW-ring zag. Hij deed snel de sigaret uit en besloot toen, heel verstandig, om zo iets nooit meer te doen. Hij besloot om het goede te kiezen toen hij eraan herinnerd werd wat dat embleem betekende. Uit dat verhaal heb ik een bijzondere liefde overgehouden voor het KGW-embleem.

'En nu, hier in Nieuw-Zeeland, is het laatste wat ik 's morgens doe als ik mij kleed voor het werk in deze fantastische roeping het in mijn das steken van mijn dasspeld met dat prachtige KGW-embleem. Ik vind hem geweldig! Hij helpt me om de hele dag het goede te kiezen.'

Een dasspeld of een ring kan ons echt helpen als we het verband ervan zien met ons verlangen naar reinheid en een goed leven. Belangrijker nog dan deze tastbare geheugensteuntjes is echter een diepe overtuiging in ons hart te hebben dat we het soort leven willen leiden dat ons zal helpen om het goede te kiezen. Niet alleen ter wille van de vrede en het geluk in de wereld nu, maar ook ter wille van de vrede en het geluk in de eeuwigheid.

Ik beloof je dat je eeuwig geluk zult vinden als je altijd het goede kiest. □

Naar een toespraak uit de algemene oktoberconferentie van 1993.

ILLUSTRATOR: MARK ROBINSON

DUTCH 95991 120

17. Europa-West

NEIL L.
ANDERSEN
EERSTE
RAADGEVER

DEAN L.
LARSEN
PRESIDENT

DIETER F.
UCHTDORF
TWEEDE
RAADGEVER

18. Afrika

T. DAVID
STANLEY
EERSTE
RAADGEVER

J. RICHARD
CLARKE
PRESIDENT

JAMES O.
MASON
TWEEDE
RAADGEVER

19. Azië-Noord

SAM K.
SHWABUKURO
EERSTE
RAADGEVER

DAVID E.
SORENSEN
PRESIDENT

REX D.
PINEGAR
TWEEDE
RAADGEVER

12. Zuid-Amerika-Noord

JULIO E.
DÁVILA
EERSTE
RAADGEVER

JAY E.
JENSEN
PRESIDENT

CARL B.
PRATT
TWEEDE
RAADGEVER

13. Brazilië

W. CRAIG
ZWICK
EERSTE
RAADGEVER

DALLAS N.
ARCHIBALD
PRESIDENT

CLAUDIO R. M.
COSTA
TWEEDE
RAADGEVER

14. Zuid-Amerika-Zuid

F. MELVIN
HAYWARD
EERSTE
RAADGEVER

JOHN S.
DICKSON
PRESIDENT

HUGO A.
CATRONI
TWEEDE
RAADGEVER

15. Europa-Noord

JOHN E.
FOWLER
EERSTE
RAADGEVER

GRAHAM W.
DOXEY
PRESIDENT

CECIL O.
SAMUELSON, JR.
TWEEDE
RAADGEVER

21. Filipijnen/Micronesië

AUGUSTO A.
LIM
EERSTE
RAADGEVER

BEN B. BANKS
PRESIDENT

KENNETH
JOHNSON
TWEEDE
RAADGEVER

16. Europa-Oost

CHARLES
DIDIER
EERSTE
RAADGEVER

DENNIS B.
NEUENCHWANDER
PRESIDENT

BRUCE D.
PORTER
TWEEDE
RAADGEVER

22. Oceanië

V. DALLAS
MERRILL
EERSTE
RAADGEVER

LOWELL D.
WOOD
PRESIDENT

CREL
KOFFORD
TWEEDE
RAADGEVER

ZOMERKAMP 1995

5 - 12 augustus 1995

De alleenstaanden uit de Nederlandstalige ringen hebben van 5 tot en met 12 augustus 1995 een fijn zomerkamp gehad in kamphuis De Hoof, in de buurt van de Somerse heide.

Volwassen alleenstaanden waren alleen naar het kamp gekomen, of met hun kinderen. Op 5 augustus arriveerde iedereen en maakte kennis tijdens een barbecue buiten. Op de zondag was het nog steeds mooi weer en werd er buiten ontbeten. De groep werd bezocht door broeder en zuster Bos, en door de zendingspresident en zijn vrouw. President Peck was een van de sprekers tijdens de inspirerende avondmaalsdienst 'in de mooie natuur onder het dak van onze Heer', zoals zuster Bos het uitdrukte.

Op maandag werd er een fietstocht ondernomen naar de Somerse heide. Ieder genoot van de prachtige omgeving. Op dinsdag gingen de kinderen naar het zwembad, zodat de volwassenen zich konden wijden aan de lessen die er die dag gegeven werden. Voor dat doel waren de deelnemers in groepen verdeeld. Onderwerpen waren onder meer 'Toewijding en muziek' en 'Toewijding en heiligheid'.

De woensdag bood een variëteit aan activiteiten, die uiteenliepen van een bezoek aan een safari park tot en met een geestelijke haardvuuravond met de tempelpresident, die verklaarde dat te weinig leden de zegeningen van de begiftiging begrijpen, en ieder aanmoedigde om (veel) naar de tempel te gaan. De donderdag bood vooral lessen, en werd afgesloten met een haardvuuravond. Die werd

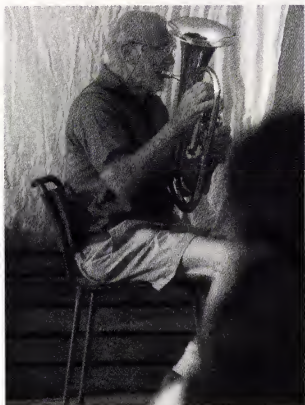

Fietstocht door de prachtige natuur.

ALLEENSTAANDEN

Kok Bill Pieplensbosch.

Deelnemer aan de bonte avond.

Het kamphuis.

geheel gevuld door broeder en zuster Oppermann die vertelden over hun zending in Siberië, waar zij met weinig middelen en een grote dosis geloof veel mensen tot Christus hebben gebracht.

Vrijdag waren er spelletjes voor jong en oud, gevolgd door een bonte avond met zang, dans, toneel en declamatie. Voor die avond waren ook de asielzoekers uitgenodigd die in de omgeving ondergebracht waren. Tot de vreugde van velen gaven ze gehoor aan de uitnodiging en gaven de Iraniërs een dansdemonstratie waaraan zelfs de kleintjes met veel plezier aan meededen.

De zaterdag was een waardige afsluiting van een gedenkwaardige week, met uitslapen, een heerlijke brunch en een opbouwende getuigenisdienst.

De deelnemers hebben een fantastisch kamp gehad met voortreffelijk eten, opbouwende lessen, een prachtige omgeving en schitterend weer, en willen dan ook graag alle andere alleenstaanden uitnodigen om volgend jaar ook te komen!

Met dank aan zuster Rapprecht uit de wijk Utrecht.

AP-SCOUTKAMP RING DEN HAAG

Diverse ringen hebben voor de jeugd zomerkampen georganiseerd. De ring Den Haag stuurde ons veel foto's. De onderstaande selectie daaruit spreekt voor zich.

Nieuwe zendelinge

Naam: Inge Pardaen
Unit: Antwerpen 2
Aanvang zending: 8 nov. 1995
Opleidingsinstituut: Provo
Zendingsgebied:
Historic Temple Square

Nieuwe zendeling

Naam: Sander L. van Damme
Unit: Emmen
Aanvang zending: 29 aug. 1995
Opleidingsinstituut: Provo
Zendingsgebied: Tucson (Arizona)

Nieuwe zendeling

Naam: Kurt Okhuijzen
Unit: Rotterdam-Capelle
Aanvang zending: 19 sept. 1995
Opleidingsinstituut: Provo
Zendingsgebied: Toronto-West

Al op zending:

Naam: Antony den Dulk
Unit: Lelystad
Aanvang zending: mei 1995
Zendingsgebied: Amsterdam

Z E N D E L I N G E N

Engeland / Wales

Renate Bijkerk

England Bristol Mission,
Southfield House, 2 Southfield Road,
Westbury-on-Trym, Bristol,
BS9 3BH, Engeland

Desiree Broekzitter /

Iowah Munters

England London South Mission,
484 London Road, Mitcham, Surrey,
CR4 4ED, Engeland

Ché Pattiasina /

Geoffrey Uyleman

England Leeds Mission,
Technocentre, Station Road,
Horsforth, Leeds, Yorkshire,
LS18 5BJ, Engeland

Natasja Claessens /

Emilio Nicoli /

William Croese

England Manchester Mission,
Paul House, Stockport Road,
Timperley, Altrincham, Cheshire,
WA15 7UP, Engeland

Lieven Kempnaers

England Birmingham Mission,
185 Penns Lane, Sutton Coldfield,
West Midlands, B76 8JU, Engeland
Onne de Jonge

England London Mission,
64/68 Exhibition Road, South Ken-
sington, Londen SW7 2PA,
Engeland

Bulgarije

Joseph en Else Dezalre

Sofia Bulgaria Mission,
Boul. Tsar Boris III 94,
1612 Sofia, Bulgarije

Schotland

Micha de Jong / Christa De Vijlder /

Miriam Eekelschot

Scotland Edinburgh Mission,
'Boroughfield', 32 Colinton Rd.,
Edinburgh, EH10 5DG, Schotland

Spanje

Sergio Ribeiro

Las Palmas Mission,
Avenida Rafael Cabrera 4-6A,
35002 Las Palmas,
Canarische Eilanden, Spanje

Verenigde Staten

Dimitri Mooij

Pennsylvania Philadelphia Mission,
300 W. State Street, Suite 107,
Media, Pennsylvania 19063, USA

Jeroen Bulder

California Roseville Mission
8331 Sierra College Blvd., Suite 208,
Roseville, California 95661, USA

Sander van Damme

Arizona Tucson Mission
1840 East River Rd., Suite 102,
Tucson, Arizona 85718, USA

Inge Pardaen

Historic Temple Square Mission
P.O. Box 112110, Salt Lake City, Utah 84147-
2110, USA

Canada

Spencer Hulleman

Canada Calgary Mission,
6940 Fisher Rd. S.E., #122,
Calgary, Alberta T2H 0W3,
Canada

Kurt Okhuijzen

Canada Toronto West Mission

Nederland

Inge Baetens,

Antony den Dulck

Zendingsgebied Amsterdam,
Noordse Bosje 16,
NL-1211 BG Hilversum

Griekenland

Bob De Blick/Peter De Greyt/

Askold Meisner/David Muntinga/

Anna Knight

Zendingsgebied Athene,
Papadiamanti Straat 4,
Paleo Psychiko 15452,
Athene, Griekenland

Duitsland

Barbara Beute / Antje Pen-Kerkhoven /

Cathalina Teske / Anneke van Til

Frankfurt-tempel,

Talstrasse 10,
D-61381 Friedrichsdorf

Anton en Annie van Dam

Talstrasse 64, D-61381 Friedrichsdorf

Cornells en Rineke de Bruijn / Romy Mooij /

Hubertina van Schaik

Taunusstrasse 17, D-61381 Friedrichsdorf

Dan van de Wetering

Deutschland-Mission Frankfurt,
Arndtstrasse 18, D-60325 Frankfurt

Ga je op zending?

*Stuur ons dan je naam, zen-
dingsgebied, uit welke wijk of
gemeente je komt, wanneer je
zending begint, naar welk op-
leidingsinstituut je gaat - en
vooral: een goede pasfoto!
Ons adres staat helemaal
voarin De Ster.*

‘Meer dankbaarheid geef mij’

‘Laat uw hart (...) vol dankbaarheid tot God zijn’ (Alma 37:37)

Jezus Christus leerde ons door zijn voorbeeld dat een dankbaar hart een hart dichtbij God is. Voordat Hij Lazarus uit de dood opwekte, ‘sloeg [Hij] de ogen opwaarts en zeide: Vader, ik dank U, dat Gij Mij verhoord hebt’ (Johannes 11:41). Voordat hij meer dan vierduizend mensen spijzigde met zeven broden en een paar visjes, dankte hij God eerst (zie Matteüs 15:36). Terwijl hij wachtte op zijn kruisiging, nam Jezus de beker bij het laatste avondmaal, en opnieuw ‘sprak [Hij] de dankzegging uit’, hoewel de drank het vergieten van zijn eigen bloed voorstelde (zie Matteüs 26:27–28).

De Heiland betreurde ondankbaarheid. Toen slechts één van de tien gereinigde melaatsen terugkeerde om Hem te danken, vroeg Jezus: ‘Waar zijn de negen anderen?’ (Lucas 17:17). Tot ons, in de laatste dagen, heeft Hij gezegd: ‘In niets zondigt de mens tegen God, dan alleen door Zijn hand niet in alles te erkennen en Zijn geboden niet te gehoorzamen’ (Leer en Verbonden 59:21).

DOOR DANKBAARHEID ERKENNEN WIJ GODS INVLOED GEMAKKELIJKER

Net zoals een dankbaar hart de me-laatste ertoe bracht terug te keren, wendt dankbaarheid ons eigen hart tot de Heiland. Wij groeien wanneer wij onze afhankelijkheid van Hem erkennen. We ontwikkelen eigenschappen zoals die van Christus, die een tegenwicht bieden tegen de neiging om trots of zelfzuchtig te zijn of niet te vergeven. Door aan de aansporing ‘Gij moet de Here, uw God in alles danken’ (Leer en Verbonden 59:7) gehoor te geven, gaan we beseffen op welke wijzen onze hemelse Vader ons beïnvloedt.

Een jonge moeder knielde naast haar zoontje van drie en luisterde naar zijn welgemeende avondgebed. Toen hij de Heer dankte voor zijn grote broer, voor de sneeuw, voor de wolken en voor pizza, probeerde ze zich de laatste keer te herinneren dat zij de Heer voor dergelijke dingen had gedankt. Ze beseftte dat, hoewel ze onze hemelse Vader altijd dankte voor haar gezondheid, haar gezin en het evangelie, ze was vergeten te denken aan de gewone, alledaagse, eenvoudige zegeningen in haar eigen leven. Toen ze begon dagelijks haar dankbaarheid voor al die dingen tot uitdrukking te brengen, zag ze de wereld met nieuwe ogen. Ze merkte dat verdriet en beproeving gemakkelijker te dragen waren, en dat ze geestelijk gevoed werd (zie Lisa Ray Turner, *Ensign*, juli 1992, blz. 51–52).

Ouderling Robert D. Hales geeft ons de raad: ‘Door het in gebed uiten van onze dankbaarheid tonen wij afhankelijk te zijn van een hogere bron van wijsheid en kennis – God de Vader en zijn Zoon, onze Heer en Heiland, Jezus Christus’ (*De Ster*, juli 1992, blz. 59).

DANKBAARHEID WEERSPIEGELT GEESTELIJKE RIJPHEID

Dankbaarheid die regelmatig tot uitdrukking wordt gebracht in gebeden, getuigenissen en gesprekken, en door het naleven van het evangelie, weerspiegelt een geestelijke rijpheid die bestaat ‘bij mensen die waarlijk dankbaar zijn. Duizenden heiligen leiden een rijk leven, of ze nu wonen in een groot huis in Jakarta of in een huis met een lekkend dak. In dat huis met het lekkende dak betuigde een zuster [tegenover onze hemelse Vader] haar dankbaarheid dat twee dochters bijzonder goede resultaten hadden behaald bij examens (...) maar legde ze ook uit dat ze soms, wanneer het regent, een “paraplu op moet doen” in de keuken’ (Elaine L. Jack, ‘Get a Life’, *Brigham Young University* 1992–93 *Devotional and Fireside Speeches*, blz. 47–55).

‘Hij, die alle dingen met dankbaarheid ontvangt, zal worden verheerlijkt’ (Leer en Verbonden 78:19). Met zo’n belofte zou een van de vragen in onze gebeden toepasselijk kunnen luiden: ‘Meer dankbaarheid geef mij’.

- Voor welke zegeningen bent u dankbaar?
- Hoe kan het uiten van dankbaarheid de gezinsbanden versterken? □

ILLUSTRATOR: DILLEEN MARSH

De Heer is mijn kracht

Ana Lugoboni Luz

Sinds de tijd dat ik als klein meisje in Brazilië woonde, heb ik er van gedroomd grote dingen tot stand te brengen. Maar ik was erg verlegen en onzeker. Ik voelde me niet in staat om iets belangrijks te doen. Vanwege mijn verlegenheid werd ik vaak door anderen verkeerd begrepen en mislukten de meeste dingen die ik probeerde.

Naarmate de jaren verstreken, voelde ik een toenemende drang om de anonimiteit waarin ik me had verborgen, te verlaten. Ik wist dat God iets van me verwachtte, maar ik wist niet wat. En hoewel ik voelde dat er een uitweg – een pad – uit mijn onbeholpenheid was, wist ik niet waar ik die moest zoeken.

Toen ik trouwde en het leven schonk aan twee zoons, ging ik me nog meer zorgen maken of ik dat pad zou vinden; ik moest nu ook aan de toekomst van mijn kinderen denken. Wat zouden ze doen wanneer ze groot waren? Wat kon ik hun leren? Alles wat ik hun kon vertellen waren de ervaringen van een verlegen persoon die vele malen had gefaald.

Toen kwam de dag dat twee zendingelingen van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen bij ons aanklopten. Toen ze ons de lessen gaven, begon ik het pad te zien naar een betere toekomst. Maar nog steeds moest ik erachter zien te komen of dat

het juiste pad was. Het was een moeilijke beslissing, omdat mijn echtgenoot aanvankelijk niet wilde dat ik lid werd van de kerk. Nadat we de zendingelingenlessen hadden gehad, besloten we te wachten met ons te laten dopen. Maar we bleven nog steeds deelnemen aan de activiteiten in de kerk.

Twee jaar later was mijn oudste zoon bij een ongeluk betrokken. Dat herinnerde mij eraan hoe kwetsbaar het leven is, en hoe belangrijk het is dat we ons op de eeuwigheid voorbereiden. Ik besloot dat ik lid van de kerk zou worden. Toen het mijn man duidelijk werd dat mijn besluit vaststond, besloot ook hij zich te laten dopen. Zo lieten wij ons op 26 juni 1976 alle vier dopen als lid van de kerk.

Ik had het pad gevonden waar ik naar had gezocht. Ik wist dat ik een hemelse Vader had die mij talenten had gegeven, en die wilde dat ik ze zou ontwikkelen. Ik merkte dat mensen mij accepteerden zoals ik was, van mij hielden, en dat ze me leerden hoe ik als persoon, als moeder en als echtgenote kon groeien. Ik wist dat ik een Vader had die iets van me verwachtte, en dat ik me niet langer kon verbergen achter mijn verlegenheid.

Ik begon te leren en vooruit te gaan. Ik was werkzaam in verschillende roepingen in de kerk. Door de zustershulpvereniging leerde ik veel dat me heeft geholpen materieel en

geestelijk te groeien. Ik heb meege-daan aan dansactiviteiten, toneelvoorstellingen en koorzang. Ik heb programma's georganiseerd. Ik heb verschillende vaardigheden geleerd, en nu studeer ik muziek.

Mijn man en mijn twee zoons zijn ook verder in het evangelie gegroeid. Mijn jongste zoon heeft een voltijszending vervuld in het zendingsgebied Rio de Janeiro (Brazilië). We zijn allemaal nog steeds actief in de wijk Mogi Centro in São Paulo.

Nu ben ik bijna zestig en op het ogenblik heb ik een roeping als raadgeefster onderwijs in het ZHV-presidium van de ring. Mijn man en ik zijn bovendien tempelwerkers in de São Paulo-tempel. Ik ben nog steeds verlegen, maar ik verberg me niet wanneer ik Gods werk doe. De kerk heeft mij geleerd dat er in Gods ogen geen onbekwame mensen zijn.

Mijn doel is me voor te bereiden op het eeuwige leven door in wijsheid en spiritualiteit te groeien, mijn talenten te ontwikkelen en nederig te zijn. Ik wil graag terugkeren in de tegenwoordigheid van onze hemelse Vader als iemand die, hoewel ze niet altijd kon slagen, het nooit opgaf.

Maar wat ik ook doe, ik zal er altijd aan denken dat de eer toekomt aan onze hemelse Vader. Ik dank alles wat ik ben geworden aan Hem en aan mijn lidmaatschap van zijn kerk. □

U KUNT UW TIENERS AA

William G. Dyer

Het onderwerp waarover ik les moest geven in de zondagsschoolcursus gezinsverhoudingen in mijn wijk was, hoe we met tieners kunnen communiceren. Toen ik de leden van de klas – allen ouders van tieners – vroeg wat hun belangrijkste vraag of grootste zorg was met betrekking tot de omgang met jongeren, was de vraag bovenaan de lijst: 'Hoe kan ik ervoor zorgen dat mijn zoon of dochter met me praat? Ik weet dat ze met problemen zitten waar ze over piekeren en zich er zorgen over maken, maar als ik ze vraag wat er aan de hand is, zeggen ze iets als: "Niets", of: "Dat begrijp je toch niet".'

Die ouders noemden nog een groot aantal andere onderwerpen en problemen, maar de algemene opinie was: 'Als we nu maar over al die dingen konden praten, dan zouden we onze tieners kunnen helpen om beter met de problemen in hun wereld om te gaan'.

OPEN DE KANALEN VOOR COMMUNICATIE

Is er iets dat ouders kunnen doen om de communicatie met hun tieners te verbeteren?

Allereerst moeten de ouders bedenken dat kinderen zelden zelf een gesprek beginnen over dingen die ze erg bezighouden en dan hun ouders om raad vragen. Ik vroeg de ouders in mijn klas hoeveel van hen als tieners zelf naar hun ouders waren gegaan om over hun problemen te praten. De meesten hadden dat nooit gedaan. Ik vroeg waarom. De antwoorden: 'Ik was bang dat het mij en mijn ouders in verlegenheid zou brengen', 'Ik dacht dat ze het niet zouden begrijpen' en: 'Ze zouden me hebben gezegd dat ik me teveel zorgen maakte, of dat alles wel in orde zou komen'.

Luisteren is de andere kant van iets bespreken. Ouders moeten de 'luistermomenten' herkennen, waarop hun tiener echt wil praten en begrepen wil worden.

Eén vader vertelde dat hij zijn tienerzoon had gevraagd: 'Waarom kom je je problemen nooit met mij bespreken?'

Zijn zoon had geantwoord: 'Hebt u ooit uw problemen met uw eigen vader besproken?'

'Nee', had de man gezegd.

Zijn zoon zei toen: 'Tegenwoordig is het niet veel anders.'

FOTOGRAFIE: KURT OLSON

N HET PRATEN KRIJGEN

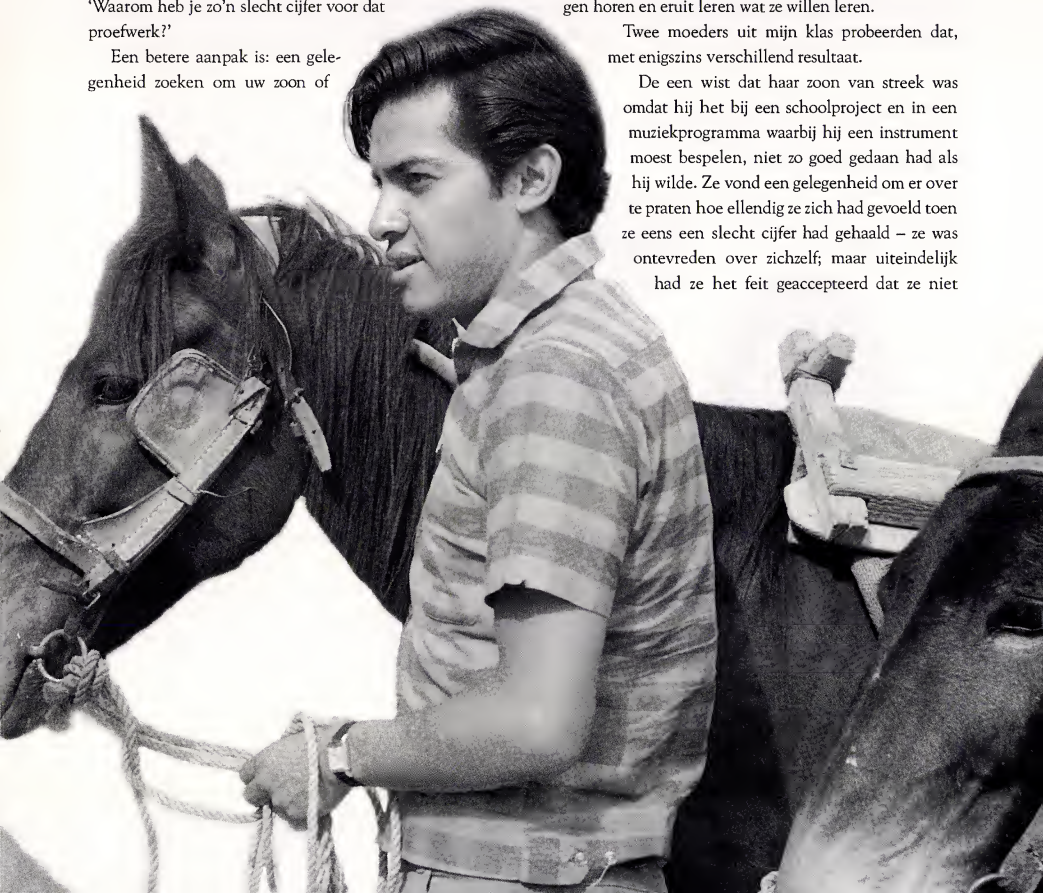
Als tieners ernstige zaken niet met hun ouders komen bespreken, wat kunnen de ouders dan doen? Een veel toegepaste strategie is: proberen de jongeren 'los te laten komen'. Dat heeft meestal als gevolg dat er vragen worden gesteld die ze opvatten als nieuwsgierigheid. 'Waarom ben je zo humeurig?' 'Wat is er vandaag op school gebeurd?' 'Waarom heb je zo'n slecht cijfer voor dat proefwerk?'

Een betere aanpak is: een gelegenheid zoeken om uw zoon of

dochter over uw eigen ervaringen te vertellen. De jongelui praten misschien niet veel, maar meestal zullen ze met belangstelling luisteren als u vertelt hoe u zich voelde toen u voor een examen gezakt was, geen afspraakje kon maken, een hekel had aan uw wiskundeleraar of niet voor een feestje werd uitgenodigd. Praat er gewoon over; laat ze uw ervaringen horen en eruit leren wat ze willen leren.

Twee moeders uit mijn klas probeerden dat, met enigszins verschillend resultaat.

De een wist dat haar zoon van streek was omdat hij het bij een schoolproject en in een muziekprogramma waarbij hij een instrument moest bespelen, niet zo goed gedaan had als hij wilde. Ze vond een gelegenheid om er over te praten hoe ellendig ze zich had gevoeld toen ze eens een slecht cijfer had gehaald – ze was ontevreden over zichzelf; maar uiteindelijk had ze het feit geaccepteerd dat ze niet

altijd volmaakt kon zijn. Ze vertelde hem dat hij zijn perfectionisme waarschijnlijk gedeeltelijk van haar had, en dat ze hoopte dat hij beter met zijn fouten kon omgaan dan zij. Haar zoon luisterde met belangstelling en zei daarna: 'Bedankt, mam, dat heeft echt geholpen.'

De andere moeder zei dat ze had geprobeerd met haar zoon te praten over haar ervaringen als tiener, en dat ze hem had verteld dat ze soms het gevoel had dat haar ouders en leraars niet begrepen wat ze allemaal meemaakte. Toen ze klaar was, vroeg haar zoon: 'Is dat alles?' Ze zei van ja, en hij was weggegaan zonder verder iets te zeggen.

Ze had zijn reactie als een afwijzing opgevat en had het gevoel dat wat ze hem had verteld helemaal geen indruk

had gemaakt. Naar mijn mening heeft het misschien meer indruk op hem gemaakt dan zij heeft geweten; tenslotte heeft hij de hele tijd geluisterd en ging hij niet in de verdediging, zoals zo vaak gebeurd wanneer ze hem vragen stelde of de les las.

Luisteren is de andere kant van iets bespreken. Communicatie houdt altijd in dat de één praat en de ander luistert, en probeert het te begrijpen. Veel ouders hebben weleens gehoord dat ze moeten proberen het 'leermoment' aan te grijpen – dat moeilijk te vatten moment waarop het kind ervoor openstaat iets te leren. Het zou beter het 'luistermoment' kunnen worden genoemd – het moment waarop een tiener echt wil praten, en aangehoord en begrepen wil worden. Wanneer dat moment zich voordoet, moeten de ouders hun mond houden en luisteren.

Men hoeft het er niet mee eens te zijn om iets te begrijpen. Ouders hoeven het niet eens te zijn met een kind dat een hekel heeft aan school, 'nooit' vrienden heeft of een jonger broertje niet uit kan staan. Het is mogelijk om te luisteren en te zeggen: 'Ik weet hoe vervelend dat kan zijn'. Iemand die zich begrepen voelt, zal eerder openstaan voor een andere kijk op de wereld, of eerder verschillende oplossingen overwegen wanneer hij voor problemen staat.

DE VERTROUWENSREIZEN VERLEGGEN

Als er in de loop van de jaren een wisselwerking is tussen tieners en hun ouders, ontwikkelt zich een vertrouwensgrens – de mate waarin de jongere erop vertrouwt dat de ouders op een goede manier omgaan met onderwerpen die ter sprake worden gebracht. Die vertrouwensgrens wordt beïnvloed door de antwoorden die de tiener krijgt op vragen zoals: Kan ik erop vertrouwen dat mijn ouders me begrijpen? Kan ik erop vertrouwen dat ze niet te emotioneel reageren – boos of verdrietig – of me

Als de ouders de lijnen voor communicatie met hun kinderen vroeg in hun leven openen, zullen de kinderen het heel gewoon vinden om over hun ervaringen, zorgen en vreugde te praten wanneer ze ouder worden.

FOTOGRAFIE: WILLEM ANDERSEN

links laten liggen? Kan ik erop vertrouwen dat ze niet te snel conclusies trekken of dingen doen die me in verlegenheid brengen? Kan ik erop vertrouwen dat ze er voor mij zijn wanneer ik ze nodig heb, niet wanneer zij willen praten?

Het is belangrijk om in te zien wat voor dimensie vertrouwen toevoegt aan liefde. De meeste ouders en tieners houden van elkaar. Ze houden van de ander (onvoorwaardelijk, mogen we hopen) om wat de ander is – of het nu een ouder of een kind is. Maar het vertrouwen van het kind in de ouders groeit in de jaren waarin ze samen zijn, naarmate het kindervaart dat de ouder niets zal doen om hem of haar te manipuleren of te vernederen. Een open communicatie zal eerder plaatsvinden wanneer de liefde door vertrouwen wordt vergroot.

Hoe kunt u als ouder de vertrouwensgrens verleggen?

Vertrouwen brengt gewoonlijk vertrouwen teweeg. Wanneer een jongere vertrouwen verdient en de ouders laten hem of haar dat weten, groeit er een band tussen hen.

Een vriend vertelde me over een ervaring die hij meer dan veertig jaar geleden, als tiener, met zijn vader had. Mijn vriend speelde in het basketbalteam van de middelbare school in een stadje in Wyoming waar overwegend heiligen der laatste dagen woonden. Op een avond raakten enkele andere basketbalspelers op de een of andere manier in moeilijkheden. Later zei de vader van mijn vriend tegen hem: 'Het is triest dat het gebeurd is. Ik weet dat je zoiets nooit zou hebben laten gebeuren als jij erbij was geweest.' Deze vertrouwensverklaring verlegde de vertrouwensgrens tussen de jongen en zijn vader zoals nog niet eerder was gebeurd. Het was plotseling gemakkelijker voor mijn vriend om met zijn vader te praten over zaken die vertrouwen vereisten.

Jongeren stellen soms de vertrouwensgrens van hun ouders op de proef. Ze komen weleens met een werkelijk of denkbeeldig probleem om te zien hoe hun ouders zullen reageren. Een zoon zou bijvoorbeeld kunnen zeggen: 'Die jongen die ik ken in een andere wijk denkt erover een zendingsoproep af te wijzen. Wat denken jullie dat zijn ouders zullen doen?' Het antwoord van de ouders van de vraagsteller is de sleutel tot de mate waarin de vertrouwensgrens zich uitbreidt, gelijk blijft of terug wordt getrokken.

ZOEK EEN OPLOSSING VOOR PROBLEMEN

Het is een goed idee om te laten zien dat u problemen wilt oplossen, wanneer een tiener de vertrouwensgrens op de proef stelt. Als een tiener zegt: 'Ik denk niet dat ik het volgende semester zal meedoen met het seminarie', kunnen de ouders kiezen uit een aantal reacties. Ze kunnen dicteren: 'O ja, je doet wèl mee!' Ze kunnen zich opwinden. Ze kunnen ruzie maken. Of ze kunnen een oplossing zoeken: 'Ik weet dat het een moeilijke beslissing moet zijn. Wat is er aan de hand op het seminarie, dat je ermee op wilt houden?' De aanpak die een oplossing voor de problemen zoekt, probeert de dingen emotioneel in evenwicht te houden, legt de nadruk op wat het probleem is, welke oplossingen mogelijk zijn en welke oplossing het verstandigst lijkt. Op die manier kan een tiener erop leren vertrouwen dat zijn ouders een probleem helpen oplossen, en dat hij niet hoeft te vrezen dat ze het nog groter zullen maken.

In het ideale geval zullen de ouders open lijnen voor communicatie aanleggen wanneer de kinderen nog heel jong zijn. De ouders kunnen een begin maken door verhalen te vertellen die de kinderen graag willen horen: hoe papa en mama elkaar ontmoetten en verliefd werden, en hoe ze de geboorte van elk van de kinderen hebben ervaren; de bijzondere sterke kanten en prestaties van ieder kind; zendingservaringen en problemen waar het gezin mee heeft geworsteld. Op die manier ontstaat een situatie waarin de ouders met hun kinderen praten over ervaringen uit hun eigen leven. Wanneer dit een gewoonte is geworden, is het niet vreemd als de ouders hun ervaringen met hun kinderen bespreken wanneer die in hun tienerjaren zijn gekomen.

Maar de ouders kunnen op elk punt in hun relatie – en in weerwil van hoe die daarvoor is geweest – beginnen met lijnen voor communicatie te openen. Ze kunnen vertrouwen tonen en uitspreken wanneer vertrouwen is verdiend. Ze kunnen over hun ervaringen praten, zonder dat er sprake is van een ondervraging of van nieuwsgierigheid. Ze kunnen hun kinderen helpen problemen oplossen. Het kan tijd kosten om lijnen voor communicatie te herstellen die in de loop van de jaren kapot zijn gegaan, maar als de ouders bereid zijn het te proberen, bereid zijn over hun eigen ervaringen te praten en bereid zijn om vertrouwen te hebben, wachten hen grote zegeningen. □

GEEN VREEMDELING MEER

John Nelson Schneider

Toen ik opgroeide in Bountiful (Utah) wist ik weinig over de kerk buiten Utah. Ik veronderstelde dat ik heb gedacht dat een ieder van buiten *mijn* wijk een vreemdeling was. Pas tijdens mijn zending in Ierland begon ik in te zien dat de kerk een universele, wereldwijde organisatie was. Eén ervaring vooral heeft mij een beter begrip gegeven van de kerk zoals hij werkelijk is.

Toen ik veertien was, werd bij mijn vader kanker ontdekt. De artsen schatten dat hij met chemotherapie vijftig procent kans had om nog acht jaar of langer te leven. Aangezien de alternatieven zelfs nog minder bemoedigend waren, besloot mijn vader de zes maanden met wekelijkse behandelingen te ondergaan.

Nadat de chemotherapie beëindigd was, hield mijn wijk in Bountiful een vastendag voor mijn vader. Het was een geweldige ervaring, zich in geloof te verenigen voor een gemeenschappelijk doel. Toen de diagnose opnieuw werd gesteld, konden de artsen geen tekenen van kanker meer vinden. Nadat ik op zending was gegaan, kreeg ik brieven van mijn vader, waarin hij me vertelde dat hij steeds meer vooruitging, en dat hij zelfs een marathon had gelopen. Het leek goed te gaan.

De zomer voordat mijn zending ten einde liep, werkte ik samen met een zending uit Frankrijk, ouderling Causse. Hij kwam uit een gemeente in Bordeaux, een plaats die ik ooit had gezien als 'ergens ver weg in het zendingsveld'.

Op een ochtend riep mijn zendingspresident me bij zich in zijn kantoor en vertelde me dat mijn vader zou bellen. Toen de telefoon overging, verontschuldigde de president zich en liet me alleen. Ik was ongerust toen ik de telefoon opnam.

Mijn vader begroette me en vertelde me toen dat de kanker terug was gekomen. Hij zou opnieuw chemotherapie ondergaan. Toen sprak ik mijn moeder, die me vertelde dat onze wijk opnieuw zou gaan vasten. Ik zei dat ik ook mee zou doen. Toen ik de telefoon had neergelegd, heb ik een paar tranen weggeveegd en ben ik het kantoor uitgelopen.

Op de terugweg naar het gebied waar we werkten, maakte ik de situatie duidelijk aan ouderling Causse. Hij beloofde samen met mij te vasten, en dat schonk mij troost. Maar dat was nog niet alles wat hij deed. Hij schreef aan zijn familie in Frankrijk en vertelde hun wat er was gebeurd. Ze zeiden dat ze ook voor mijn vader zouden vasten, en dat ze de leden van de gemeente Bordeaux zouden vragen om mee te doen met vasten. Ik was verbaasd dat zij wilden vasten voor de gezondheid van een man die ze niet kenden.

Op dat ogenblik sprak de Geest zachtjes tot mij, en opeens begreep ik wat het betekent om 'medeburgers der heiligen en huisgenoten Gods' (Efeziërs 2:19) te zijn. Wij zijn van één geloof, verenigd in het evangelie met banden die sterker zijn dan ziekte of dood. We zijn werkelijk broeders en zusters. Niemand van ons is een vreemdeling, in welk land we ook naar de kerk gaan. □

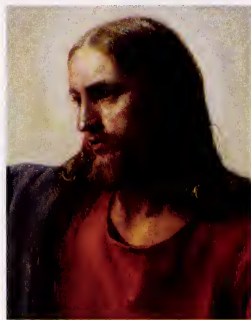

DE HEMEL OP AARDE

EEN FOTOGRAFISCHE VERHANDELING

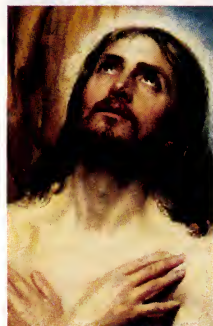
FOTOGRAAF: DON RIDING
SCHIEDER: CARL HEINRICH BLOCH

'De Schriften zijn u voorgelegd;
ja, en alles duidt er op, dat
er een God is, ja, namelijk de
aarde en alle dingen, die
op de oppervlakte er van zijn'
(Alma 30:44).

S tilstaan boven op de top van
een berg, langs een strand
wandelen, aan de kant van
een beek zitten, een tere bloem
vasthouden of kijken hoe de zon
opkomt – op zulke ogenblikken
schijnen we te voelen dat de aarde
juicht van vreugde over haar
schepping. We begrijpen hoe de
natuur ons dichterbij geestelijke
zaken brengt. Geen wonder
dat de Heer en zijn profeten beel-
den uit de natuur gebruiken
om ons de vreugde en het wonder
te laten voelen van dingen
die uit de hemel naar de aarde
zijn gekomen. Op dergelijke
momenten worden de Schriften
zowel poëtisch als profetisch.

'Het gras verdort, de bloem valt af, maar het woord van onze God houdt eeuwig stand' (Jesaja 40:8).
'Ik ben de wijnstok, gij zijt de ranken. Wie in Mij blijft, gelijk Ik in hem, die draagt veel vrucht, want zonder Mij kunt gij niets doen' (Johannes 15:5).

'Zie, Ik ben Jezus Christus,
de Zoon van de Levende
God, Die de hemelen en de
aarde schiep, een Licht,
dat niet in duisternis kan
worden verborgen'

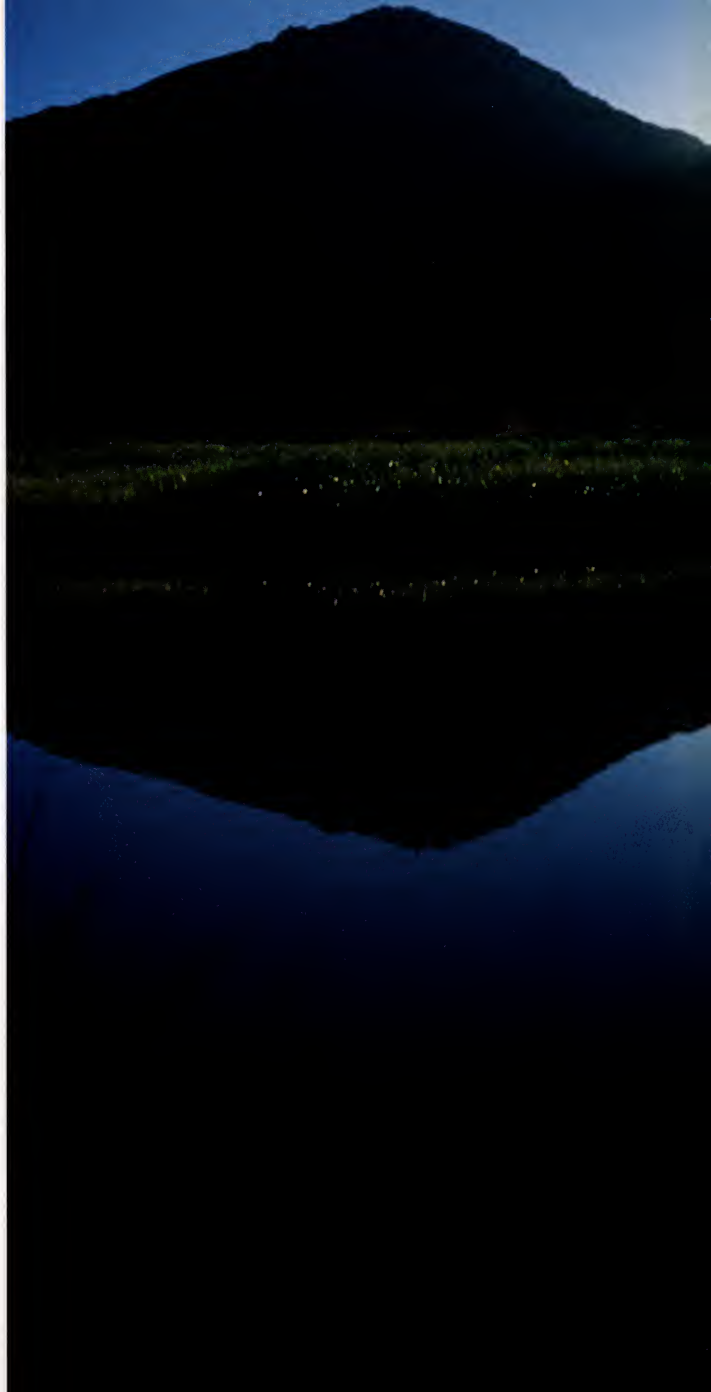
(Leer en Verbonden 14:9).

'Wie gedronken heeft
van het water, dat Ik hem
zal geven, zal geen
dorst krijgen in eeuwigheid,
maar het water, dat Ik
hem zal geven, zal in hem
worden tot een fontein
van water, dat springt ten
eeuwigen leven'

(Johannes 4:14).

'Laten de bergen juichen
van vreugde; en al gij
valleien, roept luide, en al
gij zeeën en droge landen,
verkondigt de wonderen
van uw Eeuwige Koning!'

(Leer en Verbonden 128:23).

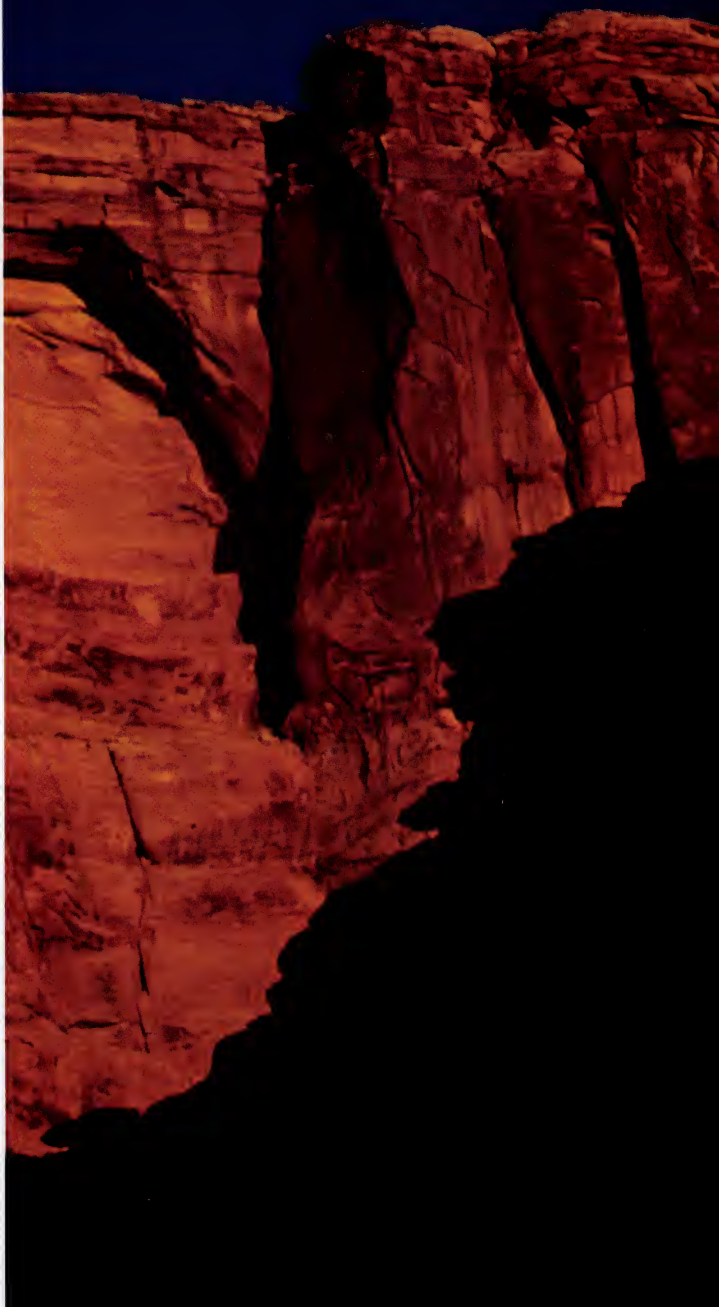

‘Waarlijk, Hij is mijn rots
en mijn heil, mijn burcht,
ik zal niet wankelen’
(Psalm 62:7).

‘Daarom wil ik mijn stem
tot U verheffen, ja, ik wil
U aanroepen, mijn God,
de Rots mijner
gerechtigheid. Zie, mijn
stem zal zich immer
tot U verheffen, mijn Rots
en mijn Eeuwige God’
(2 Nephi 4:35).

OPROEPBAAR DOOR DE HEER

Eva C. Bean

Onze zondagsdiensten waren afgelopen, en ik keek ernaar uit te genieten van een prachtige zomerse dag met mijn gezin. Na een ochtend vol vergaderingen en lessen begon ik mijn aandacht te richten op thuis, en op het menu dat ik voor het middagen in gedachten had.

Toen ik mijn huis naderde, kwam heel sterk de gedachte bij me op dat ik Jennie* moest bezoeken, een oudere weduwe. Ik voelde een schuldgevoel in me opwellen toen ik bedacht dat ik haar verscheidene weken niet in de kerk had gezien, en ik vroeg me af of er iets was dat haar ervan weerhield naar de diensten te gaan. Ik zette die gedachte echter snel weer van me af, en bedacht hoe leuk het zou zijn een zondagsmaal met mijn man en kinderen te hebben.

Na de maaltijd voelde ik weer hoe mijn geweten de aandacht vestigde op Jennie. Ik probeerde het opnieuw van me af te zetten, en hield me voor dat ik, aangezien ik al heel wat uren in kerkvergaderingen had doorgebracht, het wel verdiend had de middag met mijn gezin door te brengen. Maar hoe ik het ook probeerde, ik kon Jennie niet uit mijn hoofd zetten. Opnieuw fluisterde de stille, zachte stem me in dat ik mijn buurvrouw moest opzoeken.

Uiteindelijk liep ik de korte afstand naar Jennie's huis en belde aan. Veront-rust kwam Jennie naar de deur. Ze barstte in tranen uit toen ze me zag. Toen zei ze zachtjes: 'Ik heb gebeden dat je zou komen.'

Het volgende uur luisterde ik naar Jennie, terwijl ze over verschillende ernstige problemen sprak. Familieleden van haar ondergingen ernstige beproevingen, en ze had zojuist over een echtscheiding in haar familie gehoord. Het nieuws over die laatste crisis in de familie had Jennie moeilijk kunnen verwerken. Ze had wanhopig

gebeden om een luisterend oor, en de Geest had geprobeerd mij naar haar toe te laten gaan.

Mijn bezoek aan Jennie heeft me een aantal waardevolle lessen geleerd. Ik zag in dat er geen tijd of dag is waarop we de Heer of zijn kinderen niet hoeven te dienen. Hij verwacht van ons dat we gehoor geven aan de in-fluisteringen van de stille, zachte stem van de Geest, want het is vaak door middel van ons dat de Heer gebeden van onze naasten beantwoordt. □

* De naam is veranderd.

ILLUSTRATOR: LAYON THORNTON

VOOR MIJ GESCHAPEN

Bethany M. Galbraith

Op een zondagmiddag zat ik tijdens de avondmaalsdienst rusteloos te luisteren naar de toespraak van een teruggekeerde zending. Intussen vermaakte ik me door te kijken hoe twee kinderen kiekeboe speelden over de rugleuning van de bank. De vergaderingen op zondag leken een ritueel zonder betekenis. Geen van mijn vriendinnen ging naar de kerk of onderhield de sabbat, en ik zat daar mopperig, vastbesloten om ongelukkig te zijn.

Toen keek ik toevallig over mijn rechterschouder en zag mijn ouders, met tranen in de ogen. Ik keek de zaal rond en merkte dat veel anderen tranen op hun wangen hadden. Toen ik mijn aandacht weer richtte op de onlangs teruggekeerde zending, hoorde ik hem zeggen: '... en ik weet dat mijn Vader leeft'.

Dat was een uitspraak die ik heel wat keren had gehoord, vooral in avondmaalsdiensten. Ik had me altijd afgevraagd: Hoe kunnen ze toch weten dat er een God is? Opnieuw kwam die gedachte bij me op, en toen het slotgebed werd uitgesproken, voelde ik me een beetje schuldig vanwege mijn gedachten.

Later die avond zaten we thuis bij elkaar voor gezamenlijke schriftstudie. We waren in het dertigste hoofdstuk van Alma, en mijn oudere broer, Jim, las voor over de antikrist

Korihor, die tegen Alma zei dat er geen God was. In de verzen 43 en 44 las hij: 'Hierop zeide Korihor tegen Alma: Indien gij mij een teken wilt tonen, opdat ik worde overtuigd, dat er een God is, ja, wanneer gij mij toont, dat Hij kracht heeft, dan zal ik overtuigd zijn van de waarheid uwer woorden.'

'Doch Alma zeide tot hem: (...) De Schriften zijn u voorgelegd; ja, en alles duidt er op, dat er een God is, ja, namelijk de aarde en alle dingen, die op de oppervlakte er van zijn.'

Die avond lag ik heel stil over de woorden van Alma na te denken. Ik dacht aan alles wat er op aarde geschapen is, aan de bloemen en de bomen en de dieren – en aan mijzelf. Hoe prachtig is de schepping van het menselijk lichaam! Ik lag daar een hele tijd te denken, tot de woorden van een liedje dat ik op het jeugdwerk had geleerd, bij me opkwamen: 'Wanneer ik seringen zie en ruik, of rust op het mos, zo zacht, dan dank ik U, hemelse Vader, dat U al dit moois hebt gemaakt door uw macht.'

Tranen stroomden over mijn wangen, en ik bad tot mijn Vader in de hemel om Hem vergeving te vragen en Hem te danken voor de mooie wereld die Hij voor mij heeft geschapen. Ik weet nu dat mijn Vader leeft. □

ONBETAALBARE ONKREUKBAARHEID

Letterlijk de beproeving van je leven

Ouderling Joseph B. Wirthlin
van het Quorum der Twaalf

De Heer heeft in een openbaring gezegd: 'Gezegend is mijn dienstknecht Hyrum Smith; want Ik, de Heer, heb hem lief wegens de onkreukbaarheid van zijn hart, en omdat hij liefheeft wat voor Mij rechtvaardig is' (Leeren Verbonden 124:15; opnieuw vertaald). Ik ken geen grotere lof die een mens kan ontvangen.

Onkreukbaarheid betekent altijd het goede doen, ongeacht de onmiddellijke gevolgen. Het betekent rechtvaardig te zijn tot in het diepste van

de ziel, niet alleen in gedrag, maar ook in gedachte en in ons hart. Een onkreukbaar persoon is zo betrouwbaar dat hij geen vertrouwen kan beschamen of verbond kan verbreken.

Wij hebben allen het vermogen om te weten wat goed en wat kwaad is. Omdat wij de geest van Christus ontvangen hebben om goed van kwaad te onderscheiden, moeten we altijd het goede kiezen. We moeten ons niet laten misleiden, ook al lijken in de wereld waarin wij leven oplichting, misleiding, bedrog en dubbelhartigheid aanvaardbaar te zijn. Liegen, stelen en bedriegen zijn heel normaal. Maar onkreukbaarheid, stevig vasthouden aan de hoogste moraal en ethische

normen, is essentieel voor het leven van een ware heilige der laatste dagen.

Niet als Job vanouds moeten wij zeggen: 'Totdat ik de geest geef, zal ik mijn onschuld niet prijsgeven' (Job 27:5). Hoewel Job bijna alles had verloren dat waarde voor hem had – zijn gezin, zijn vrienden, zijn gezondheid, zijn rijkdommen – weigerde hij zijn onkreukbaarheid prijs te geven. In scherpe tegenstelling daarmee verkopen tegenwoordig velen hun onkreukbaarheid voor een lage prijs.

Iemand die in een winkel een reep chocola steelt, of make-up of sieraden, geeft zijn onkreukbaarheid op in ruil voor een magere winst. Iemand die een valse belastingaangifte doet door bepaalde inkomsten niet op te geven, of door onterechte aftrekposten op te voeren, geeft zijn onbetaalbare onkreukbaarheid op voor onbetaalde inkomstenbelastingen. Iemand die rekeningen voor ontvangen goederen of diensten niet tijdig betaalt, verruult zijn dierbare onkreukbaarheid voor

Test today!

een tijdelijk schijnbaar voordeel. Een huwelijkspartner die de ander ontrouw is, verruult zijn of haar onkreukbaar-

heid voor een vluchtig pleziertje. Integriteit en onkreukbaarheid zijn van onschatbare waarde.

Jozef, de zoon van Jakob, was een voorbeeld van onkreukbaarheid. Door zijn onkreukbaarheid werd hij een van

Wat voor prijskaartjes hang
je aan jezelf?

de grootste onder de zonen van onze Hemelse Vader. Hij deed het goede; hij was betrouwbaar en onkreukbaar, en bezat zoveel zelfdiscipline dat hij nooit iemands vertrouwen zou beschamen.

Vanwege zijn onkreukbaarheid en integriteit werd Jozef onder alle omstandigheden begunstigd en gezegend door de Heer. Zijn leven is het bewijs dat God 'alle dingen doet medewerken ten goede voor hen, die God liefhebben' (Romeinen 8:28). Zijn voorbeeld betekent des te meer voor ons omdat de meeste leden van de kerk nakomelingen van hem zijn.

Zijn vader, Jakob, hield al veel van Jozef toen hij nog heel klein was. De Heer openbaarde Jozef toekomstige gebeurtenissen in zijn dromen. Maar zijn broers hadden een grondige hekel aan hem, smeedden een complot om hem te doden, maar verkochten hem in plaats daarvan als slaaf. Toen hij in gevangenschap naar Egypte werd gevoerd, stond de Heer hem ook daar bij. Jozef werd hoofd huishouding bij Potifar, de overste van farao's lijfwacht. Toen Potifars vrouw hem benaderde, weigerde Jozef. Hij vluchtte voor haar oneerbare voorstellen omdat hij onkreukbaar was en niet het vertrouwen wilde beschamen dat Potifar in hem stelde.

Door zijn weigering en de daaropvolgende beschuldigingen kwam Jozef in de gevangenis terecht. En weer was de Heer hem nabij. Jozef werd opziener in de gevangenis. De Heer stelde hem in staat de dromen van de schenker en de bakker van de farao uit te leggen, en later ook farao's dromen van de zeven vette en zeven magere koeien en de

zeven volle en zeven dunne aren. vervolgens werd Jozef onderkoning van Egypte, waardoor hij in rang alleen de farao boven zich had. Hij gaf tijdens de jaren van overvloed leiding aan de opslag van voedsel en tijdens de jaren van hongersnood aan de distributie ervan.

Tijdens de hongersnood kwamen Jozefs broers, die hem 22 jaar daarvoor als slaaf hadden verkocht, naar Egypte voor voedsel. Ze herkenden hem niet en bogen zich voor hem neer vanwege zijn hoge functie.

In een ontroerend tafereel maakte Jozef zich bekend aan zijn broers en schonk ze vergeving. Hij had ongetwijfeld wraak op ze kunnen nemen door ze in slavernij te brengen, gevangen te zetten of zelfs ter dood te laten brengen. Maar hij deed het goede. Hij zei:

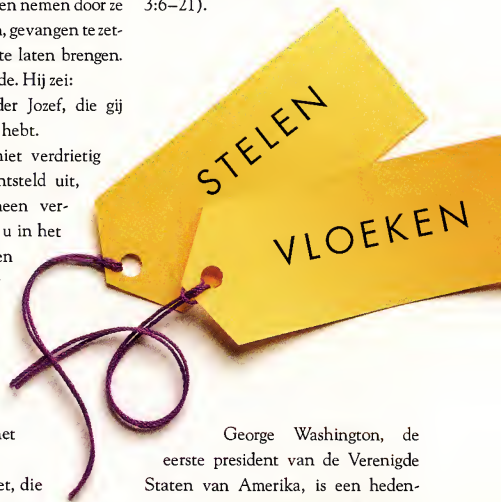
'Ik ben uw broeder Jozef, die gij naar Egypte verkocht hebt.

'Maar weest nu niet verdrietig en ziet er niet zo ontsteld uit, omdat gij mij hierheen verkocht hebt, want om u in het leven te behouden heeft God mij voor u uit gezonden (...) om u een voortbestaan te verzekeren op aarde, en om voor u een groot aantal geredden in het leven te behouden.

'Dus zijt gij het niet, die mij hierheen gezonden hebt, maar God' (Genesis 45:4-8).

Door Jozef behield de Heer de kinderen van Israël en verschaftte hun een plek in Egypte waar zij konden opbloeien en zich vermenigvuldigen.

Dat verhaal is zeer bekend, maar ik spoor je aan om het nogmaals te lezen en daarbij te letten op de onkreukbaarheid van Jozef en de zegeningen die hij daardoor ontfing. Hij werd in het huis van Israël de zoon met het geboorterecht en ontving een erfdeel in Amerika (zie Ether 13:8). De Heer liet hem profetiseren van Mozes, die de kinderen van Israël uit Egypte zou verlossen (zie Bijbelvertaling van Joseph Smith, Genesis 50:27-29), en van Joseph Smith, de profeet van de evangelieherstelling in de laatste tijd (zie BJS, Gen. 50:30-33; 2 Nephi 3:6-21).

George Washington, de eerste president van de Verenigde Staten van Amerika, is een hedendaags voorbeeld van onkreukbaarheid. Hij weigerde elke vorm van beloning, en verwachtte van de regering alleen een onkostenvergoeding, waarvan hij een nauwkeurig verslag bijhield. Hij diende zijn land 45 jaar van zijn leven.

(Zie David O. McKay, *Secrets of a Happy Life*, Salt Lake City: Bookcraft, 1967, blz. 142-144.)

De profeet Joseph Smith is nog een goed voorbeeld van onkreukbaarheid. Hij bleef onverzettelijk doen wat de Heer hem opdroeg, zelfs met gevaar voor eigen leven.

De Heer verwacht van ons dat wij een onkreukbaar leven leiden en zijn geboden gehoorzamen. Hij heeft het volgende gezegd: 'Wat noemt gij Mij Here, Here en doet niet wat Ik zeg?' (Lucas 6:46.) Een andere keer heeft Hij gezegd: 'Niet een ieder, die tot Mij zegt: Here, Here, zal het Koninkrijk der hemelen binnengaan, maar wie doet de wil mijns Vaders, die in de hemelen is' (Matteüs 7:21).

Een beetje liegen, een beetje bedriegen, of een beetje misbruik van een ander maken zijn niet aanvaardbaar voor de Heer (zie 2 Nephi 28:8). In de Schriften worden we gewaarschuwd

dat dit Satans manieren zijn om ons 'bedachtzaam ter helle' te voeren (zie vs. 21). De wereld heeft heel hard onkreukbare mannen en vrouwen nodig. Bijna dagelijks horen we over oplichting, misbruik van financiële middelen, misleidende reclame, of andere handelingen die het doel hebben om profijt te krijgen door bedrog of misleiding. De Heer verafschuwt die methoden. Als ons 'hart zo zeer op de dingen dezer wereld is gezet' (LV 121:35), kunnen we gemakkelijk onze onkreukbaarheid verliezen.

De beloningen voor onkreukbaarheid zijn onmetelijk. Een ervan is de onbeschrijflijke gemoedsrust en innerlijke vrede die we krijgen doordat we weten dat we het goede doen; een andere beloning is dat we vrij zijn van het schuldgevoel en de zorgen die de zonde vergezellen.

Een andere beloning voor onkreukbaarheid is het vertrouwen dat

we erdoor kunnen krijgen om God te benaderen. Als deugd zonder ophouden onze gedachten versiert, is ons vertrouwen in het nabijzijn van God sterk (zie LV 121:45). Als we het goede doen, hoeven we niet bang te zijn om God om leiding te vragen. We zullen dan weten dat de Heer onze gebeden zal verhoren en ons in onze nood zal helpen.

De uiterste beloning van onkreukbaarheid is het voortdurende gezelschap van de Heilige Geest (zie LV 121:46). De Heilige Geest is ons niet nabij wanneer we het kwade doen. Maar als we het goede doen, kan Hij bij ons zijn en ons leiden in alles wat we doen.

Laten we ernaar streven om in alles onkreukbaar te zijn, ongeacht hoe saai of onbetekenend het mag lijken. Kleine dingen geven samen vorm en richting aan ons leven.

Naar een toespraak uit de algemene april-conferentie van 1990. □

QUIZ: WAT IS HET WAARD?

Onkreukbaarheid betekent eerlijk zijn, zelfs in kleine dingen. Door de volgende quiz kun je gaan inzien hoe onbetaalbaar je onkreukbaarheid is. Lees elke situatie door. Bedenk vervolgens hoe je in elke situatie zou moeten reageren.

1. Je krijgt een proefwerk. Anderen met dezelfde leerkracht hebben hetzelfde proefwerk al gedaan. Ze willen je vertellen wat de vragen zijn.

2. Enkele vrienden vertellen moppen die volgens jou niet door de beugel kunnen.

3. Je hebt een erg leuke jurk gevonden, maar je weet dat hij niet erg kuis is.

4. Je hebt iets gedaan waarover je eigenlijk met de bisschop moet spreken. Maar je bent bang wat hij ervan zal vinden wanneer je het hem vertelt.

5. Je voelt je niet waardig om van het avondmaal te nemen, maar je bent bang dat andere mensen het zullen merken als je er niet van neemt.

ANTWOORDEN. Het juiste antwoord op elke situatie vind je door jezelf een antwoord te geven op de volgende vraag: 'Wat zou ik doen als de Heiland erbij was?'

Rembrandt, De storm op het Meer van Galilea

Terwijl Jezus lag te slapen op een schip dat het Meer van Galilea overstak 'stak [er] een zware stormwind op en de golven sloegen in het schip, zodat het schip reeds vol liep'. Toen zijn bange discipelen Hem wakker maakten en Hem om hulp smeekten, 'bestrafte [Hij] de wind en zeide tot de zee: Zwijg, wees stil! En de wind ging liggen en het werd volkomen stil' [zie Marcus 4:36-39].

FOTOGRAF: CRAIG DIMOND (BOVEN); FOTOGRAF: WELDEN ANDERSEN (ONDER)

De beperking van de bevolkingsaanwas mag dan maatschappelijk aanvaard zijn, met als gevolg dat de geestkinderen van onze hemelse Vader de ervaringen van een liefdevol gezinsleven onthouden wordt, maar, zo zegt president James E. Faust 'de Schriften en de boodschap van de profeten kunnen niet zo verdraaid worden'. Zie 'De Heer dienen en de duivel weerstaan'. Boodschap van het Eerste Presidium, blz. 2.

